

PROIECT

DIRECTIVELE CONGRESULUI AL III-lea AL P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 și pentru programul economic de perspectivă

În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român, oamenii muncii din Republica Populară Română au obținut realizări de însemnătate istorică în opera de construire a socialismului.

Această perioadă se caracterizează prin creșterea continuă a forțelor de producție, lărgirea și consolidarea relațiilor de producție socialiste, dezvoltarea proporțională a economiei naționale pe o linie mereu ascendentă și, pe această bază, ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor.

Succesele dobândite confirmă justetea liniei generale a partidului nostru bazată pe aplicarea neabătută a învățăturii marxist-leniniste, care arată că singura cale de făurire a orânduirii socialiste este industrializarea socialistă, dezvoltarea cu precădere a industriei grele și îndeosebi a industriei constructoare de mașini, transformarea socialistă a agriculturii, revoluția culturală.

Rezultatele obținute pînă acum și perspectivele construcției socialiste au dat un mare avînt inițiativei creatoare a clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare, a intelectualității, care, prin energia și străduințele lor pline de abnegație, au îndeplinit cu succes sarcinile trasate prin Directivele Congresului al II-lea al partidului pentru dezvoltarea economiei naționale în anii 1956-1960.

Planurile anuale de dezvoltare a economiei naționale în perioada 1956-1959 au fost îndeplinite și depășite an de an, iar în primul trimestru al anului 1960 planul producției globale industriale a fost depășit cu 4 la sută, ceea ce arată că există condiții pentru îndeplinirea și depășirea planului pe întregul an. Producția globală industrială va fi cu 65 la sută mai mare în 1960 față de 1955, realizîndu-se cu succes sarcina trasată de Congresul al II-lea cu privire la creșterea producției industriale cu 60-65 la sută.

Producția globală industrială a înregistrat în anii 1956-1959 un ritm mediu anual de creștere de 10 la sută, iar în anul 1960, potrivit planului, producția industrială va spori cu 14 la sută, **VOLUMUL PRODUCȚIEI INDUSTRIALE VA FI, ÎN ACEST AN, DE 5 ORI MAI MARE DECIT ÎN 1938.**

Cele mai de seamă realizări au fost dobândite în ramurile principale ale industriei, de care depinde mersul înainte al întregii economii naționale.

În anul 1960, industria siderurgică produce față de anul 1955 de peste 2 ori mai mult oțel, de peste 2 ori mai multe laminate finite pline, de 4,8 ori mai multe țevi de oțel, de peste 5,6 ori mai mult cocs metalurgic.

Industria construcțiilor de mașini și a prelucrării metalelor, care stă la baza înzestrării tehnice a tuturor ramurilor economiei naționale, produce anul acesta de peste 2 ori mai mult decât în 1955; nivelul prevăzut pentru 1960 a fost atins încă în 1959.

În industria chimică, producția crește de 2,3 ori față de 1955; este în plină dezvoltare producția de îngrășăminte chimice, fire și fibre sintetice, mase plastice și alte produse chimice; sînt în curs de construire și montaj mari complexe ale industriei chimice, dotate cu tehnica cea mai modernă și bazate pe valorificarea superioară a resurselor naturale ale solului și subsolului țării noastre.

Un succes însemnat al oamenilor muncii îl constituie îndeplinirea cu aproape un an mai devreme a prevederilor planului de electrificare elaborat de partid pentru etapa de 10 ani, 1951—1960. Producția de energie electrică a crescut de la 2,1 miliarde kWh în 1950 la 7,7 miliarde kWh în 1960, depășind cu 10 la sută prevederile planului de electrificare.

Realizări de mare însemnătate pentru ridicarea bunăstării celor ce muncesc au fost obținute în industria bunurilor de larg consum. În comparație cu anul 1955, în 1960 producția de confecții va crește cu circa 36 la sută, tricotaje de lînă cu 66 la sută, tricotaje de bumbac cu 37 la sută, încălțăminte cu 62 la sută, unt și brînzeturi de peste 2 ori, mobilă de 2,5 ori. Producția de ulei și de zahăr va fi în anul 1960 de aproape două ori și jumătate mai mare decât în 1955.

În anii 1956—1959 au intrat în funcțiune, în industria republicană și locală, 101 întreprinderi noi, 93 de secții noi, iar 294 de întreprinderi existente au fost reutilate și dezvoltate.

Ca urmare a dotării a numeroase întreprinderi cu utilaj modern și a ridicării nivelului de calificare al muncitorilor, mai mult de trei sferturi din sporul producției industriale a fost obținut pe seama creșterii productivității muncii. Pe ansamblul industriei socialiste productivitatea muncii crește în 1960 față de 1955 cu 48 la sută, realizîndu-se în perioada 1956—1960 un ritm mediu anual de creștere de peste 8 la sută. În mod deosebit a sporit productivitatea muncii în industria construcțiilor de mașini și în industria chimică, ramuri în care creșterea în 1959 față de 1955 a fost de 56 la sută, respectiv 60 la sută. Datorită sporirii productivității și eforturilor depuse de oamenii muncii în lupta pentru economii de fonduri materiale și bănești, prețul de cost în industria republicană a scăzut cu circa 12 la sută în anii 1956—1959.

Transformări de însemnătate istorică au avut loc în agricultură. Sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului ca în 1960 sectorul socialist din agricultură să fie preponderent ca suprafață și ca producție-marfă a fost realizată încă de la sfîrșitul anului 1959. Sectorul socialist din agricultură — gospodării de stat, gospodării colective și întovărășiri agricole — cuprindea la 1 martie a.c., în total, 77 la sută din suprafața arabilă a țării; peste 76 la sută din totalul familiilor țărănești sînt cuprinse în gospodării agricole colective și întovărășiri.

Pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, statul democrat-popular a acordat un puternic ajutor prin investiții care s-au ridicat la aproape 8,6 miliarde de lei în anii 1956—1959. Față de 30.500 tractoare convenționale în 1955, agricultura va dispune la sfârșitul anului 1960 de 62.650, depășindu-se cu 25.650 tractoare convenționale prevederile Directivelor, precum și de 17.400 combine pentru păioase și alte mii de mașini agricole.

Producția globală agricolă a înregistrat, în ultimii șase ani, un spor mediu anual de 4,2 la sută. În 1959, sectorul socialist, care la începutul campaniei agricole de vară cuprindea 67 la sută din suprafața arabilă, a asigurat 75 la sută din fondul central al statului la grâu, peste 60 la sută la porumb, 66 la sută la floarea-soarelui, circa 90 la sută la sfecla de zahăr.

Datorită creșterii producției agricole globale și a producției agricole-marfă, este pe deplin asigurată aprovizionarea populației cu pâine, carne, grăsimi, legume și alte produse agroalimentare, precum și aprovizionarea industriei cu materii prime agricole; totodată, au crescut continuu rezervele de produse agricole ale statului.

Corepunzător cu dezvoltarea continuă a economiei naționale, traficul total de mărfuri a crescut în anii 1956—1960 cu aproape 30 la sută, din care pe calea ferată cu 22 la sută, iar în transporturile auto de 2,4 ori.

S-a continuat îmbunătățirea repartizării teritoriale a forțelor de producție, în vederea ridicării regiunilor rămase în urmă.

Întărirea continuă a economiei naționale își găsește expresia și în faptul că bugetul statului se încheie în fiecare an cu excedente, circulația bănească este sănătoasă, crește puterea de cumpărare a leului, se dezvoltă comerțul exterior, iar balanța de plăți externe este echilibrată. **Venitul național va fi în 1960 de circa 1,4 ori mai mare decât în 1955 și de aproximativ 2,7 ori mai mare decât în 1938.**

Îmbunătățirea salarizării, mărirea pensiilor, scutirile și reducerile de impozite, acordarea alocațiilor de stat pentru copii au determinat creșterea veniturilor bănești ale salariaților în 1959 cu mai mult de 10 miliarde lei față de 1955. Sarcina cu privire la creșterea salariului real cu 30 la sută în 1960 față de 1955, trasată de Congresul al II-lea al partidului, a fost îndeplinită și depășită, realizându-se încă în 1959 o creștere de 33 la sută. În vederea îmbunătățirii condițiilor de locuit ale salariaților, statul a alocat în anii 1956—1960 pentru construcții de locuințe fonduri în sumă totală de circa 5 miliarde de lei, din care s-au construit, până la sfârșitul anului 1959, un număr de peste 63.000 apartamente. Pentru anul 1960 se prevede darea în folosință a unui număr de încă 31.000 apartamente, depășindu-se cu peste 16.000 apartamente prevederile Directivelor Congresului al II-lea al partidului.

Ca urmare a procesului de transformare socialistă a agriculturii și a dezvoltării schimbului între oraș și sat, a crescut nivelul de trai material și cultural al țăranimii muncitoare. **Veniturile țăranimii, provenite din valorificarea produselor agricole către stat prin contractări și achiziții la prețuri remuneratorii, au sporit în 1959 cu 30 la sută față de 1955.** La aceasta trebuie să se mai adauge veniturile bănești rezultate din vîn-

zările pe care țărănimea le face direct la piață, precum și cantitățile sporite de produse consumate în gospodărie. În anii 1955—1959 s-au construit în mediul rural circa 330.000 locuințe.

Cheltuielile social-culturale ale statului cresc de la 6,8 miliarde lei în 1955, la 13,4 miliarde lei în 1960, din care pentru învățămînt și cultură 4,3 miliarde lei, pentru ocrotirea sănătății și prevederi sociale 4 miliarde de lei.

Volumul de desfacere a mărfurilor cu amănuntul prin comerțul socialist va crește, potrivit planului pe 1960, cu 52 la sută față de 1955. La principalele produse desfacerea mărfurilor către populație va crește în 1960 față de 1955, cu circa 68 la sută la carne și preparate de carne, cu aproape 70 la sută la grăsimi, cu 63 la sută la zahăr și produse zaharoase, cu circa 136 la sută la lapte, cu circa 31 la sută la țesături și confecții de bumbac și lînă, cu peste 116 la sută la încălțăminte de piele.

Pentru îmbunătățirea deservirii populației cu mărfuri, rețeaua de desfacere a crescut cu aproape 6.000 de unități comerciale.

La obținerea succeselor poporului român pe frontul construcției socialiste un rol deosebit de important îl are puternicul sprijin economic, tehnic și științific pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, relațiile de colaborare și într-ajutorare tovarășească statornicite între țările lagărului socialist.

Îndeplinirea prevederilor Directivelor celui de-al II-lea Congres al partidului a creat baza tehnico-materială necesară pentru progresul continuu, într-un ritm și mai înalt, al întregii economii naționale în anii următori.

I.

Planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965

SARCINA FUNDAMENTALĂ A PLANULUI ECONOMIC PE PERIOADA DE ȘASE ANI, 1960—1965, ESTE DEZVOLTAREA BAZEI TEHNICO-MATERIALE A SOCIALISMULUI, CREȘTEREA RAPIDĂ A FORTELOR DE PRODUCȚIE, ÎN VEDEREA DESĂVIRȘIRII CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE ÎN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ.

PRIN ÎNCHEIEREA COLECTIVIZĂRII AGRICULTURII, RELAȚIILE DE PRODUCȚIE SOCIALISTE VOR CUPRINDE ÎNTREAGA ECONOMIE NAȚIONALĂ CARE VA CĂPĂTA ASTFEL UN CARACTER UNITAR.

Planul economic pe anii 1960—1965, asigurînd în continuare dezvoltarea proporțională, armonioasă a întregii economii, va avea următoarele obiective principale:

1. Concentrarea și pe viitor a principalelor eforturi în direcția industrializării socialiste; dezvoltarea cu prioritate a industriei grele, cu pivotul ei, industria constructoare de mașini, care să asigure creșterea în ritm susținut a tuturor ramurilor economiei naționale.

O deosebită atenție se va acorda dezvoltării resurselor energetice, precum și bazei de materii prime, în scopul prelucrării și valorificării ei superioare.

2. Lărgirea și consolidarea relațiilor de producție socialiste la sate, încheindu-se în această perioadă procesul de transformare socialistă a agriculturii.

Dezvoltarea economică a gospodăriilor agricole colective va crea noi condiții favorabile pentru mecanizarea și chimizarea agriculturii, pentru folosirea deplină și cât mai rațională a pământului, pentru dezvoltarea multilaterală a producției agricole vegetale și animale.

3. Introducerea pe scară tot mai largă a cuceririlor tehnicii și științei mondiale în toate ramurile economiei naționale, în scopul creșterii productivității muncii, reducerii prețului de cost și îmbunătățirii continue a calității produselor.

4. Ridicarea în continuare a economiei regiunilor și raioanelor mai puțin dezvoltate.

La amplasarea noilor construcții industriale vor trebui avute în vedere: obținerea eficienței economice maxime, prin folosirea condițiilor economice și naturale favorabile ale fiecărei regiuni; folosirea mai completă a resurselor naturale; apropierea industriei de baza de materii prime și centrele de consum; crearea unei baze industriale în orașele lipsite de industrie sau slab industrializate; folosirea cât mai judicioasă a forței de muncă în toate regiunile țării.

5. Sporirea venitului național, ca urmare a dezvoltării economiei naționale și, pe această bază, asigurarea fondului de acumulare necesar reproducției socialiste lărgite și creșterea fondului de consum destinat îmbunătățirii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii.

În vederea îndeplinirii obiectivelor politico-economice trasate pentru perioada 1960—1965, planul de șase ani de dezvoltare a economiei naționale va prevedea:

Industria

1. VALOAREA PRODUCȚIEI GLOBALE INDUSTRIALE VA FI ÎN ANUL 1965 DE APROXIMATIV 2,1 ORI MAI MARE DECIT ÎN 1959, CORESPUNZIND CU UN RITM MEDIU ANUAL DE CREȘTERE DE CIRCA 13 LA SUTĂ.

Producția industriei mijloacelor de producție (grupa A) va crește în 1965 de circa 2,2 ori față de 1959, iar producția industriei bunurilor de consum (grupa B) va crește de circa 2 ori.

Pentru asigurarea ritmului intens de dezvoltare a industriei și a celorlalte ramuri ale economiei naționale, principalele eforturi se vor îndrepta spre siderurgie, construcția de mașini, energie electrică, industria chimică, precum și spre intensificarea lucrărilor de descoperire a noi zăcămintele care să lărgescă baza de materii prime.

La principalele produse industriale se vor atinge următoarele nivele de producție :

	Unitatea de măsură	1959	1965	Nivelul anului 1965 față de 1959
Energie electrică	mil. kWh	6.824	18.500	2,7 ori
Cărbune extras	mii tone	7.977	11.500—12.500	1,4—1,6 ori
Țitei extras	mii tone	11.438	12.200	107 la sută
Gaz metan	mil. m ³	5.782	13.300	2,3 ori
Cocs metalurgic	mii tone	609	1.600	2,6 ori
Minereu de fier	mii tone	1.064	4.000	3,8 ori
Oțel	mii tone	1.418	3.300	2,3 ori
Aluminiu	mii tone	—	20—30	—
Tractoare	buc.	11.000	25.000	2,3 ori
Autocamioane și autobuze	buc.	8.008	16.000	2 ori
Locomotive Diesel electrice	buc.	—	95	—
Vagoane marfă	buc.	3.584	6.000	1,7 ori
Mașini-unelte de ășchiera metalelor	l uc.	3.116	7.500—8.000	2,4—2,6 ori
Instalații de foraj	buc.	72	135—140	1,9 ori
Motoare electrice	MW	467	1.100	2,4 ori
Excavatoare	buc.	52	400	7,7 ori
Sodă calcinată și caustică	mii tone	171	500	2,9 ori
Ingrășăminte minerale 100%	mii tone	52	500	9,6 ori
Cauciuc sintetic	mii tone	—	50	—
Mase plastice și rășini sintetice	mii tone	5,8	peste 95	peste 16 ori
Fibre și fire sintetice	mil tone	0,3	13	43 ori
Anvelope	mii buc.	312	1.100	3,5 ori
Hârtie	mii tone	127	374	2,9 ori
Ciment	mil tone	2.850	6.500	2,3 ori
Plăci din particole aglo- merate și fibrolem- noase	mii tone	17	peste 300	18 ori
Mobilă	mil. lei	811	2.480	3,1 ori
Aparate de radio	mii buc.	167	300	1,8 ori
Televizoare	mii buc.	—	130	—
Biciclete	mii buc.	157	450	2,9 ori
Frigidere	mii buc.	4,1	50	12,3 ori
Țesături (total)	mil. mp	287	540—550	1,9 ori
Tricotaje (total)	mil. buc.	30,5	peste 70	peste 2,3 ori
Încălțăminte (total)	mil. per.	28,2	45	1,6 ori
Carne	mii tone	241	610	2,5 ori
Ulei comestibil	mil tone	60	200	3,3 ori
Zahăr	mii tone	242	460	1,9 ori

2. PRODUCȚIA DE ENERGIE ELECTRICĂ va crește într-un ritm mai rapid decât ansamblul industriei, astfel încât să satisfacă necesitățile tuturor ramurilor economiei și să asigure introducerea și dezvoltarea tehnicii noi, prin electrificarea, mecanizarea și automatizarea proceselor de producție.

În 1965 producția de energie electrică va fi de circa 18,5 miliarde kWh, de 2,7 ori mai mare decât în 1959.

Puterea nouă ce se va instala în centralele electrice în perioada 1960—1965 va fi de 2.380 MW și anume: 540 MW prin amplificarea unor centrale existente (Borzești, Paroșeni, Grozăvești ș.a.), și 1.840 MW în centrale noi (Bicaz, Ploiești, Luduș, Craiova, Oradea, Tg. Mureș, Iași ș.a.).

Din totalul puterii ce se va instala în centralele termoelectrice, peste 50% va fi pe termoficare.

Prin concentrarea producției de energie electrică și termică, prin instalarea de agregate mari și cu caracteristici tehnice moderne, se va reduce consumul specific de combustibil în centralele termoelectrice cu abur, iar investiția specifică medie pe kW instalat în aceste centrale va scădea cu aproximativ 30 la sută.

Corespunzător creșterii puterii instalate în centralele electrice, se va dezvolta sistemul electro-energetic național prin extinderea rețelilor de transport și de distribuție. Se vor construi până în 1965 peste 23.000 km linii electrice de transport din care circa 750 km linii electrice de transport de tensiune foarte înaltă, circa 2.500 km linii de 110 kV și peste 20.000 km linii de 6 kV, de 15 și 35 kV; din acestea din urmă, peste 50% în cadrul acțiunii de electrificare pentru nevoile agriculturii.

3. INDUSTRIA PETROLULUI se va dezvolta pe baza unei exploatare economice și raționale, ținându-se seamă, la **extracție**, de o judicioasă gospodărire a rezervelor de țiței, iar la **prelucrare**, de nevoile consumului intern, de asigurarea materiei prime pentru industria petrochimică, precum și de calitatea și sortimentele cerute pe piața mondială.

Extracția de țiței va fi în 1965 de circa 12,2 milioane tone.

Pentru asigurarea ritmului de creștere a rezervelor de țiței și extinderea forajului la adâncimi din ce în ce mai mari, se va moderniza parcul de instalații de foraj prin înzestrarea cu instalații noi.

Forajul cu turbină se va extinde până la 70 la sută din totalul forajului; va crește viteza de foraj cu cel puțin 40 la sută în 1965, față de 1959.

Se va intensifica extracția din sondele vechi, prin aplicarea pe scară largă a unei tehnologii avansate. În vederea creșterii procentului de recuperare a țițeiului din zăcămintele, se vor extinde, la cea mai mare parte din schele, procesele de recuperare secundară și de menținere a presiunii.

Gazele de sondă vor fi captate și utilizate în proporții de cel puțin 95 la sută, iar întreaga producție de gaze captate va fi dezbenzinată.

În **prelucrarea țițeiului**, obiectivul principal va fi ridicarea nivelului tehnic al rafinăriilor existente și introducerea celor mai noi procedee de prelucrare secundară, astfel încât în 1965 valoarea unei tone de țiței supus prelucrării să crească cu cel puțin 40 la sută față de 1959.

Va crește proporția de motorină la prelucrarea țițeiului și se va îmbunătăți calitatea benzinei, motorinei și a uleiurilor.

Construirea de instalații cu capacități mari și concentrarea prelucrării într-un număr restrâns de rafinării vor reduce costul investițiilor și vor asigura condiții mai economice de exploatare.

4. În orientarea folosirii **GAZELOR NATURALE** este necesar să ducem o politică de perspectivă.

În primul rînd, va trebui să facem față necesităților tot mai mari ale industriei chimice a cărei dezvoltare în ritm accelerat, prevăzut în Directive, trebuie asigurată în întregime și pe o lungă perioadă cu această materie primă, ținîndu-se seama și de perspectiva apariției unor procese tehnologice noi.

Trebuie extinsă folosirea gazului metan în siderurgie, atît la elaborarea oțelului Martin și în furnale, unde această folosire dă rezultate economice eficiente, cît și în perspectivă la procesele noi de producție a oțelului, ce sînt în curs de experimentare în diverse țări.

Trebuie urmărită sistematic înlocuirea combustibililor lichizi și solizi, mai puțin eficienți, în centrale electrice și în întreprinderi industriale.

Asigurîndu-se o gospodărire riguroasă, trebuie extinsă folosirea gazelor naturale în consumul casnic, îndeosebi în noile construcții de locuințe, în vederea economiei de material lemnos.

Pentru acoperirea, în perioada anilor 1960—1965, a necesităților balanței de gaze naturale, producția trebuie să crească în 1965 la 13,3 miliarde m³, față de 5,8 miliarde în 1959; se va dezvolta rețeaua de transport prin construirea a încă circa 1.450 km de conducte magistrale, astfel ca în 1965 lungimea totală a conductelor magistrale să ajungă la 4.000 km.

În perspectivă, utilizarea multilaterală a gazelor naturale impune eforturi materiale și organizatorice deosebite pentru creșterea rezervelor necesare acoperirii balanței de gaze la un nivel care să facă față cerințelor tot mai mari ale economiei noastre naționale.

5. Principala sarcină în **INDUSTRIA CĂRBUNELUI** este asigurarea bazei de materii prime pentru fabricarea cocsului și completarea surselor de energie primară. **Se prevede ca extracția totală de cărbune să crească la 11,5—12,5 milioane tone în 1965, de 1,4—1,6 ori mai mult decît în 1959.**

Pentru aceasta, se vor dezvolta la maximum capacitățile de producție ale minelor existente, care au posibilități să producă în condiții economice, și se vor pune în exploatare noi mine în bazinele care asigură o eficiență economică mai ridicată a investițiilor.

În vederea asigurării bazei de materii prime pentru fabricarea în țară a cocsului metalurgic, urmează să se intensifice lucrările geologice pentru sporirea rezervelor la cărbunii de calitate superioară, să se delimiteze cîmpuri miniere pentru construcții de noi mine, în principalele bazine carbonifere, astfel încît să se realizeze o extracție de cel puțin 6 milioane tone în 1965, față de 4,1 milioane tone în 1959.

În scopul îmbunătățirii calității cărbunelui, se va pune în funcțiune pînă în 1965 o nouă instalație de preparare în Valea Jiului cu o capacitate de peste 3 milioane tone/an, din care 1 milion tone în 1963, construită pe baza unei tehnologii moderne.

Se vor efectua cercetări privind posibilitățile de înnobilare și valorificare completă a lignitului prin deshidratare, brichetare, gazeificare sub presiune, precum și alte metode înaintate, care să asigure utilizarea cea mai economică a acestui combustibil. Mai mult de jumătate din producția

de lignit va fi consumată în centrale termoelectrice, amplasate în apropierea bazinelor carbonifere.

Se va extinde mecanizarea lucrărilor miniere prin introducerea metodelor avansate de construcții a minelor și de extracție a cărbunelui.

Consumul specific de lemn de mină se va reduce de la 53 mc pe mia de tone cărbune extras în 1959, la cel mult 35 mc în 1965, prin extinderea abatajelor frontale cu armare metalică.

6. Atenția principală în domeniul dezvoltării industriale se va acorda sporirii PRODUCȚIEI SIDERURGICE, pentru satisfacerea în măsură din ce în ce mai mare a nevoilor crescînde de oțel și laminate ale economiei naționale.

În anul 1965 producția de fontă va ajunge la circa 2 milioane tone, față de 846 mii tone în 1959; producția de oțel la 3,3 milioane tone față de 1,4 milioane tone în 1959; producția de laminate finite pline (inclusiv bare pentru țevi) va ajunge la peste 2 milioane tone, iar producția de țevi de oțel la peste 500 mii tone.

Sporul producției de fontă se va realiza prin reconstruirea furnalelor de la Reșița, construirea unei secții noi de furnale de mare capacitate la Hunedoara și prin creșterea productivității furnalelor cu circa 40 la sută în 1965 față de 1959.

Un puternic accent se va pune pe dezvoltarea extracției și îmbogățirea minereurilor de fier; prin sporirea capacității minelor existente și prin deschiderea de noi mine, producția de minereu de fier va ajunge în 1965 la circa 4 milioane tone, față de 1 milion tone în 1959; în vederea reducerii prețului de cost al minereului se va urmări îndeosebi exploatarea zăcămintelor în carieră; se vor construi instalații de preparare și îmbogățire a minereurilor de fier, precum și instalații de aglomerare a minereului mărunț.

În anul 1965 se vor produce circa 1,6 milioane tone cocs față de 609 mii tone în 1959, asigurîndu-se astfel din producția internă 70 la sută din necesarul de cocs pentru siderurgie; uzina cocsochimică de la Hunedoara va ajunge în 1960 la capacitatea finală de 1 milion tone/an și se va construi o uzină pentru fabricarea cocsului metalurgic din cărbuni energetici de Valea Jiului, aplicîndu-se un procedeu nou. În anul 1965, noua uzină va produce cel puțin 400 mii tone cocs.

Obiectivul industrial cel mai important în perioada 1960—1965, pentru realizarea căruia vor fi concentrate însemnate mijloace financiare și cele mai bune forțe tehnice și organizatorice, este construcția noului combinat siderurgic la Galați, pirghie hotărîtoare în dezvoltarea întregii economii naționale în anii următori. Primele capacități ale acestui centru siderurgic vor fi puse în funcțiune în 1965, urmînd ca treptat să se atingă, spre anul 1970, capacitatea prevăzută de circa 4 milioane tone oțel anual.

În anii 1960—1965, producția de oțel va crește prin construirea a 3 cuptoare Martin de 400 tone/șarjă la oțelăria nouă de la Hunedoara, a primelor cuptoare Martin la noul combinat siderurgic, prin dezvoltarea producției în turnătoriile de oțel și creșterea indicelui mediu de utilizare a cuptoarelor Martin cu 40 la sută în 1965 față de 1959.

Producția de oțel electric va crește de aproape două ori, iar a oțelurilor aliate de peste 2,5 ori în 1965 față de 1959.

Se va extinde fabricația de oțeluri speciale: oțel de rulmenți, oțel pentru industria electrotehnică, oțeluri inoxidabile și refractare; se va dezvolta de asemenea producția de oțeluri slab aliate și oțel carbon de calitate; se va organiza producția de fero-aliaje din minereuri proprii.

Pentru asigurarea producției de laminate de oțel și îmbunătățirea structurii acestora pe sortimente, se va construi și da în funcțiune la Hunedoara o nouă secție de laminoare cu o capacitate anuală de 850.000—1.000.000 tone laminate finite; se va construi un laminor de benzi la rece cu o capacitate de 60 mii tone/an.

Creșterea producției de țevi se va realiza prin construirea a două instalații de țevi sudate cu o capacitate de 130 mii tone/an; se va construi și instala un nou laminor de țevi de 6 țoli cu o capacitate de 60 mii tone/an la uzina „Republica” din București.

7. Pe baza rezervelor industriale de minereuri de metale neferoase și a perspectivelor de creștere a acestora, se va dezvolta producția de **METALE NEFEROASE**, astfel încât să se satisfacă necesitățile interne de plumb, zinc, aluminiu și, în cea mai mare măsură, de cupru.

Extracția de minereuri va crește pînă în 1965 la 1,7—1,9 milioane tone minereuri complexe și 2—2,3 milioane tone minereuri cuprifere, prin dezvoltarea minelor existente care dispun de rezerve și prin deschiderea de mine noi.

Pe baza rezervelor de bauxită, se prevede construcția unui mare combinat de aluminiu cu o capacitate de circa 50.000 tone anual, care va intra în producție în 1965.

Producția va crește din 1959 pînă în 1965 la cupru de peste 4 ori, la plumb de peste 2 ori, la zinc de peste 2,4 ori.

Se vor dezvolta capacitățile de producție ale uzinelor metalurgice, pe bază de tehnologii moderne, astfel ca să se asigure o creștere a randamentelor de extracție metalurgică de cel puțin 3 la sută la cupru, de circa 5,5 la sută la plumb și de cel puțin 4,5 la sută la zinc.

La uzinele de prelucrare a metalelor neferoase se vor dezvolta capacitățile actuale de laminare, presare și trefilare, prin instalarea de utilaje moderne, folosindu-se în cea mai mare măsură suprafețele existente, astfel ca în 1965 să se prelucereze de aproape 3,5 ori mai multe metale neferoase decît în 1959.

8. Producția **INDUSTRIEI CONSTRUCȚIILOR DE MAȘINI** va crește în anul 1965 de 2,2 ori față de 1959, cu un ritm mediu anual de peste 14 la sută față de circa 13 la sută pe ansamblul industriei.

Creșterea producției se va realiza în principal prin mai buna folosire a suprafețelor productive existente și prin utilizarea și reutilizarea cu mașini și utilaje moderne.

Principalele linii de orientare în dezvoltarea ramurii construcției de mașini în anii 1960—1965 sînt următoarele:

— ridicarea permanentă a eficacității tehnico-economice a mașinilor și utilajelor produse și însușirea fabricației acelor mașini care reprezintă cel mai înalt nivel al tehnicii;

— dezvoltarea producției de instalații tehnologice complete, pe baza cooperării între uzinele specializate ;

— organizarea și dezvoltarea într-un timp scurt a producției de aparate pentru a putea asigura procesul de mecanizare și automatizare a producției ;

— producerea de sortimente și tipuri de mașini și utilaje în raport cu nevoile economiei naționale și ținând seama de avantajele economice rezultate din specializarea și cooperarea cu celelalte țări socialiste.

Pentru aceasta, se va întări sectorul de studii, cercetări și proiectare al industriei construcțiilor de mașini în unități centrale și mai ales în întreprinderi ; se va stabili în termen scurt profilarea cea mai judicioasă a întreprinderilor constructoare de mașini, în funcție de sarcinile planului economic pe anii 1960—1965.

În scopul îmbunătățirii caracteristicilor tehnico-economice ale mașinilor și utilajelor, se vor folosi pe scară din ce în ce mai largă și în modul cel mai economic oțeluri de calitate superioară, mase plastice și alți înlocuitori, astfel încât, ținând seama și de îmbunătățirea tehnologiilor de fabricație, să se reducă consumul specific de laminate feroase cu cel puțin 22 la sută în 1965 față de 1959 și cu 30—35 la sută la metale neferoase (fără aluminiu). Se vor construi o turnătorie și o forjă pentru piese mai grele de 25 tone.

Producția de utilaje energetice va crește de 3,5 ori ; producția de motoare cu ardere internă, va crește de 4 ori, introducându-se în fabricație noi grupe de motoare moderne, de benzină și Diesel.

Pentru **industria minieră** se vor produce mașini de extracție, mașini de încărcat, celule de flotație, locomotive de mină, instalații pentru prepararea și înnobilarea minereurilor etc., în principal prin dezvoltarea uzinelor de utilaj minier din Satu Mare, Baia Mare și din orașul Petru Groza.

Pentru **industria siderurgică** se va produce utilajul tehnologic specific pentru furnale, aglomeratoare, cocserii, cuptoare de oțel, părți de laminare etc., în principal la Reșița și la uzinele „23 August”.

Pentru **industria petrolului** se va acoperi întreg necesarul de instalații de foraj ; se va lărgi gama de instalații de foraj până la adâncimi de 6.000 metri. Se va însuși fabricarea de instalații de prelucrare a țițeiului, a uleiurilor și a parafinei, de dezbenzinare etc. Pentru realizarea acestor utilaje, se vor profila în această direcție un număr de întreprinderi.

Pentru înzestrarea tehnică a **industriei chimice** se va extinde producția de compresoare, coloane de sinteză și vase sub presiune, utilaje din oțel inoxidabil și refractar, armături antiacide. În vederea asigurării fabricației de utilaj de înaltă calitate tehnică și în condiții economice, se vor profila un număr de întreprinderi pentru producția de utilaje necesare industriei chimice.

Pentru **industria materialelor de construcții** se va însuși fabricația de tipuri moderne de linii de ciment și de alte materiale ; pentru exploatarea și industrializarea lemnului, se vor produce utilaje necesare fabricilor de

placaje, de plăci aglomerate și fibro-lemnoase, de mobilă, gateră și fierăstraie.

Pentru industria construcțiilor se va însuși producția de macarale turn de 40 și 100 tone metri, vibratoare pentru beton, remorci speciale de transport, autovehicole și vagoane pentru transportul cimentului, excavatoare și altele.

Pentru industria ușoară se va produce utilaj modern de înaltă productivitate și cu gabarit redus pentru filaturi și țesătorii.

Pentru industria alimentară se vor produce utilaje pentru fabrici de zahăr, rafinării de ulei, instalații de morărit și panificație, utilaje pentru produse din lapte, pentru industrializarea cărnii, pentru fabrici de conserve.

Se va lărgi producția de utilaje frigorifice necesare industriei alimentare, rețele comerciale și altor ramuri.

Pentru mecanizarea agriculturii, producția de tractoare va spori de la 11.000 bucăți în 1959 la circa 25.000 în 1965; se va perfecționa, în continuare, tractorul UTOS de 45 C.P. prin scăderea greutatei și a consumului de carburanți.

În ce privește mașinile agricole, se vor perfecționa tipurile fabricate în prezent și se va lărgi sortimentul prin însușirea tipurilor care se vor justifica din punct de vedere economic.

Pentru transportul feroviar, se va dezvolta producția de locomotive Diesel electrice de 2.100 C.P.; se va moderniza fabricația de vagoane de marfă și călători, prin scăderea greutății, mărirea rezistenței vagoanelor la viteze sporite, îmbunătățirea echipamentelor și a confortului.

Se va perfecționa producția de autocamioane, de autocamioane basculante, autocomunale și macarale auto; va spori producția de remorci auto de capacitate mare; se vor îmbunătăți tipurile de autobuze și troleibuze.

Producția mașinilor de ridicat și transportat va crește în 1965 de circa 3 ori față de 1959, astfel încât să se asigure necesarul de utilaje pentru mecanizarea transportului în fabrici și depozite.

Se va dezvolta subramura de mașini-unelte de așchiere, presare și forjare. Se vor însuși noi tipuri de mașini-unelte și mașini agregat și se vor moderniza tipurile fabricate până în prezent, prin mărirea puterii, turației și avansurilor, prin introducerea comenzilor program etc. Se va dezvolta producția de accesorii universale și speciale pentru mașinile-unelte.

Șantierele navale vor construi cargouri maritime de 4.500 tdw, precum și diverse tipuri moderne de nave fluviale.

Producția industriei electrotehnice va ajunge în 1965 la un nivel de circa 2,5 ori mai mare decât în 1959, corespunzător cerințelor de electrificare în continuare a industriei și a celorlalte ramuri ale economiei naționale, precum și pentru acoperirea cerințelor crescânde de aparate electrotehnice de uz casnic.

Se va lărgi gama de electromotoare de curent continuu pentru tracțiune și se vor însuși noi tipuri de motoare pentru echiparea mașinilor-unelte, a podurilor rulante ș.a.

Se va lărgi sortimentul aparatajului de înaltă și joasă tensiune și al instrumentelor de măsurat, îmbunătățindu-se totodată calitatea lor; se va acorda o atenție deosebită producției de elemente de automatizare. Se va construi o fabrică de piese de radio și semiconductori. Se va însuși producția de elemente cu semiconductori și se vor produce noi tipuri de aparate de radio, aparate de televiziune, echipamente electronice industriale etc.; se va dezvolta producția de echipament telefonic.

Producția de conductori și cabluri electrice va crește în 1965 de peste 2,5 ori față de 1959, din care producția de cabluri de forță de circa 4 ori.

Producția de bunuri metalice și electrotehnice de larg consum va fi în 1965 de circa 3 ori mai mare decât în 1959.

9. INDUSTRIA CHIMICĂ se va dezvolta într-un ritm susținut, asigurând o valorificare superioară a resurselor naturale ale țării.

Producția globală a industriei chimice, cauciucului, celulozei și hirtiei va crește de 3,3 ori în 1965 față de 1959.

Se va accelera dezvoltarea producției de îngrășăminte chimice astfel ca în 1965 să se livreze agriculturii circa 500.000 tone substanță activă.

O atenție deosebită se va da îngrășămintelor cu azot. Pentru aceasta se va construi un combinat la Craiova, care va produce îngrășăminte azotoase, acid acetic, butanol și alte produse valoroase — și un al doilea combinat la Tg. Mureș, care va produce amoniac și îngrășăminte concentrate (uree).

Se va asigura sporirea producției și lărgirea sortimentelor de antidăunători pentru a satisface în cea mai mare parte necesitățile agriculturii. În anul 1965 se vor produce cel puțin 26.000 tone antidăunători din care 10.000 tone insecticide, 15.000 tone fungicide și 1.000 tone ierbicide.

Producția de mase plastice și rășini sintetice va ajunge la peste 95.000 tone în 1965, lărgindu-se sortimentul, astfel încât cel puțin 30 la sută din producția totală să fie utilizată pentru înlocuirea metalelor ferose și neferose și 20 la sută în industria lemnului și mobilei. În cadrul producției de mase plastice și rășini sintetice se va dezvolta cu precădere fabricarea policlorurii de vinil, a polietilenei, precum și a unor rășini sintetice necesare industriei prelucrării lemnului.

În 1965 se vor produce circa 34.000 tone fire și fibre pe bază de celuloză și circa 13.000 tone fibre și fire sintetice, care vor îmbogăți sortimentele de materii prime necesare industriei textile. În acest scop se va construi o fabrică de celofibră din celuloză, pe bază de stuf și lemn, cu o capacitate de 35.000 tone pe an și o secție de fire de mătase artificială. Pentru creșterea producției de fibre și fire sintetice se va dubla capacitatea fabricii de relon, precum și a fabricii de rolan de la Săvinești.

Industria chimică va continua să se dezvolte în domeniul petrochimiei, pe baza resurselor naturale existente în țară, în scopul realizării unui larg sortiment de chimicale necesare industriei și agriculturii.

În cadrul complexului petrochimic Borzești se va pune în funcțiune o uzină de cauciuc sintetic cu o capacitate anuală de circa 50.000 de tone, folosind gazele petroliere.

Prin intrarea în funcțiune a fabricii de anvelope pentru automobile și tractoare — fabrică în curs de construcție — în 1965 se vor produce 1,1 milioane bucăți anvelope.

Pentru aprovizionarea cu rețele cord de mare rezistență a industriei de anvelope, se va construi o fabrică cu o capacitate anuală de 25.000 tone celuloză pentru rețele cord și o fabrică de fire și rețele cord de mare rezistență, cu o capacitate de circa 9.000 tone/an.

Pentru creșterea producției de hîrtie se vor construi, pînă în 1965, fabrici cu o capacitate totală de circa 360.000 tone/an celuloză și semi-celuloză papetară și circa 360.000 tone/an hîrtie.

La construirea noilor unități producătoare de cauciuc, celuloză și hîrtie se vor adopta cele mai moderne procedee și instalații, avînd un grad ridicat de automatizare și mecanizare, ceea ce va duce la obținerea unor produse de calitate superioară și a unei productivități a muncii de cel puțin 2 ori mai mare decît în fabricile existente, precum și la reducerea costurilor de fabricație.

10. În vederea asigurării bazei materiale pentru realizarea volumului sporit de construcții industriale, locuințe, drumuri etc. și satisfacerii mai depline a necesităților gospodărești ale populației, **producția INDUSTRIEI MATERIALELOR DE CONSTRUCȚII** urmează să crească de circa 2 ori în 1965 față de 1959. Se va dezvolta în special producția materialelor care condiționează intensificarea industrializării execuției, ușurarea greutății construcțiilor și îmbunătățirea calității lucrărilor.

Producția de ciment va fi în 1965 de circa 6,5 milioane tone, adică de aproximativ 2,3 ori mai mare față de 1959.

În scopul accelerării ritmului de execuție a lucrărilor de construcții și al dezvoltării producției de beton prefabricat și precomprimat, industria cimentului va produce cantități sporite de sortimente superioare de ciment și cu rezistențe inițiale mari.

Din sporul producției de ciment prevăzut în anul 1965 față de 1959, peste 50 la sută se va obține pe calea îmbunătățirii indicilor de utilizare a instalațiilor existente și prin dezvoltarea fabricilor de la Fieni, Turda, Bicz și Medgidia.

Se vor pune în funcțiune 3 fabrici noi de ciment. Liniile tehnologice cu care vor fi dotate întreprinderile noi, precum și cele prevăzute pentru extinderea întreprinderilor existente, vor fi de mare capacitate, avînd indici tehnico-economici ridicați, la nivelul tehnicii moderne.

În scopul intensificării procesului de industrializare a construcțiilor și al reducerii prețului lor de cost, se va ajunge în 1965 la o producție de prefabricate din beton armat de cel puțin 1,2 milioane m³. Sporul producției de prefabricate se va obține cu precădere în unitățile industriale, mărindu-se ponderea elementelor de construcții tipizate și reducîndu-se numărul sortimentelor, în vederea obținerii unor serii din ce în ce mai mari.

Producția de materiale de zidărie va crește de circa 1,5 ori, în special prin sporirea producției de materiale ușoare de zidărie, a căror pondere în producția totală trebuie să crească de la circa 13 la sută în 1959, la circa 60 la sută în 1965.

Producția de materiale de învelitori va crește de aproape 1,7 ori. Sporul de producție este prevăzut să se obțină în proporție de 75 la sută pe seama utilizării mai bune a capacităților în funcțiune și a dezvoltării fabricilor existente.

Corespunzător dezvoltării producției siderurgice, de ciment, sticlă etc., se va asigura în 1965 o producție de circa 300 mii tone cărămizi refractare, față de 182 mii tone în 1959, astfel încât să se acopere din producția internă necesarul de cărămizi șamot și circa 90 la sută din cărămizile silica.

Se va organiza producția de cărămizi magnezitice, corespunzător cerințelor sporite ale siderurgiei.

În vederea asigurării cu materiale de instalații a volumului sporit de construcții și în special de locuințe, producția de radiatoare va crește în 1965 față de 1959, de aproape 4 ori, la armături de peste 2,5 ori, la băi de peste 6 ori. Un accent deosebit se va pune pe îmbunătățirea calității materialelor de instalații.

11. Sarcina principală în sectorul **ECONOMIEI FORESTIERE** este îngrijirea și exploatarea rațională a fondului forestier, continuarea lucrărilor de împăduriri și a mecanizării exploatărilor forestiere, valorificarea superioară a lemnului și concentrarea producției în întreprinderi moderne de cherestea, placaj, furnir, plăci fibro-lemnoase și plăci aglomerate, parchete, mobilă și alte articole de larg consum. Valoarea ce se va obține pe mc masă lemnoasă exploatată va crește în 1965 cu circa 80 la sută față de 1959.

Se prevede concentrarea mai accentuată a industriei lemnului în întreprinderi cu profil complex, înlocuindu-se în cea mai mare parte, pînă în 1965, unitățile de producție mici care lucrează neeconomic.

Producția principalelor produse ale industriei lemnului va crește în 1965 față de 1959 la placaj de peste 4 ori, la mobilă de circa 3 ori și se vor produce în 1965 peste 300.000 tone plăci aglomerate și fibro-lemnoase.

Se vor executa lucrări de împădurire pe o suprafață totală de peste 400.000 ha în zonele despădurite și unde se vor executa tăieri, însă fără a se afecta terenurile folosite pentru pășuni și fînețe.

Se va extinde cultura speciilor cu perioadă scurtă de creștere; pînă în 1965 suprafața totală acoperită de plop negri hibridi va atinge cel puțin 50.000 ha, plantate pe terenurile inapte pentru agricultură. Pentru sporirea resurselor de material lemnos se va reface arboretul degradat din pădurile comunale și se vor efectua plantații de arbori de-a lungul cursurilor de apă și digurilor.

În vederea exploatării raționale a fondului silvic, un accent puternic se va pune pe construirea în masivele păduroase a căilor de transport. Se vor construi peste 8.500 km drumuri permanente și alte căi de transport, amplasate corespunzător nevoilor exploatărilor curente și pentru efectuarea lucrărilor de îngrijire a arboretului.

Se va acorda cea mai mare atenție executării lucrărilor de igienă a pădurilor, prevenirii și combaterii dăunătorilor.

Se va extinde mecanizarea proceselor tehnologice în exploatarea forestiere, realizându-se în 1965 un indice de mecanizare de 50—55 la sută la doborât și la scos-apropiat și de 55—60 la sută la încărcat.

Gradul de utilizare în scopuri industriale a masei lemnoase, inclusiv folosirea rămășițelor și a lemnului de mici dimensiuni de la exploatarea și din fabrici, va trebui să crească de la 60 la sută în 1959, la circa 70 la sută în 1965, iar pierderile la exploatarea să se reducă cu peste 50 la sută.

12. Dezvoltarea în următorii ani a industriei și a celorlalte sectoare ale economiei naționale cere un efort susținut **ÎN DOMENIUL CERCE-
TĂRILOR GEOLOGICE**, pentru sporirea și folosirea la maximum a resurselor de substanțe minerale utile, pentru a acoperi într-o măsură cât mai mare nevoile producției din resurse proprii.

În perioada 1960—1965 se prevede un volum de lucrări de cercetări geologice cu 65—70 la sută mai mare decât în cei 6 ani anteriori.

Fondurile destinate pentru lucrările geologice vor fi folosite în primul rând pentru punerea în evidență a rezervelor de minereuri de fier și minereuri neferoase, de țiței, gaze naturale, cărbuni cocsificabili și energetici.

Se vor continua lucrările în adâncime la zăcămintele de țiței cunoscute sau exploatate astăzi și se vor executa lucrări de prospectare și explorare în zonele de perspectivă conturate în regiunile Craiova, Pitești, București și altele.

La cărbuni, lucrările geologice vor fi orientate în primul rând spre creșterea rezervelor de cărbuni de calitate superioară (hUILă de Valea Jiului și Banat).

Rezervele de lignit, mai ales cele din Oltenia, vor fi explorate în vederea transformării lor în rezerve industriale, pe măsura cerințelor de dezvoltare a economiei naționale.

Problema centrală a activității geologice în perioada 1960—1965 este punerea în evidență a unor rezerve cât mai mari de minereu de fier. La zăcămintele în exploatare din Poiana Ruscă și Banat se vor executa lucrări importante pentru mărirea rezervelor. În același timp vor fi cercetate în detaliu zonele de perspectivă din masivul Poiana Ruscă, Dobrogea (Palazu Mare), Carpații Meridionali, Carpații Orientali și altele. De asemenea, vor fi continuate lucrările pentru punerea în evidență a minereurilor cu conținut mai redus de fier, care prezintă condiții favorabile de zăcămint și preparare, pentru a fi valorificate economic.

Lucrări importante se vor executa pentru stabilirea de noi rezerve de minereuri neferoase. Ca urmare a rezultatelor obținute până acum în prospectarea acestor zăcămint, se vor executa în continuare lucrări de prospecțiuni și explorări în Carpații Orientali, Maramureș, Țara Oașului, Baia Mare, Masivul Poiana Ruscă, Banatul de Vest, Dobrogea.

Se vor executa cu intensitate lucrări de prospecțiuni și explorare în vederea detectării de noi zăcămint de minereuri aurifere atât în vechile zone miniere Baia Mare și Munții Apuseni, cât și în zone noi. Se vor intensifica lucrările geologice pentru creșterea însemnată a rezervelor de bauxită.

Se vor executa lucrări geologice pentru stabilirea de rezerve de minereuri nemetalifere și roci utile, necesare dezvoltării industriei chimice, industriei materialelor de construcții, industriei siderurgice etc.

Pentru mărirea eficienței economice și reducerea cheltuielilor, se vor intensifica lucrările de prospecțiuni geofizice, în special cele seismice, gravimetrice și magnetometrice, astfel ca structurile geologice să fie cât mai bine precizate, înainte de a se începe lucrările de explorare. Se vor perfecționa metodele de lucru în prospecțiuni, extinzându-se prospecțiunile radiometrice și geochimice. În acest scop se vor dota unitățile geofizice cu aparatura modernă necesară.

Se va introduce săparea sondelor de explorare cu diametre mici, se va extinde forajul cu turbină, precum și alte metode noi care duc la creșterea vitezei medii de foraj și la reducerea consumului de materiale. La explorările pentru cărbuni și minereuri se va intensifica forajul de explorare din subteran.

13. INDUSTRIA UȘOARĂ. În vederea satisfacerii cererilor crescînde de țesături, tricotaje, confecții și încălțăminte ale populației, **producția globală a industriei ușoare va crește în perioada 1960—1965 de circa 2,1 ori.**

Producția de țesături de bumbac, lînă, mătase, in și cîneapă va crește de 1,9 ori, ajungînd în 1965 la 540—550 milioane mp.

Producția de tricotaje de bumbac, lînă și mătase, pentru lenjerie și îmbrăcăminte exterioară, va crește pînă în 1965 de peste 2,3 ori, ajungînd la peste 70 milioane bucăți.

Producția de încălțăminte va ajunge în 1965 la circa 45 milioane perechi, adică de 1,6 ori mai mult decît în 1959.

Se va îmbunătăți în continuare calitatea și aspectul produselor industriei ușoare. Se va îmbogăți sortimentul cu țesături și tricotaje din fire subțiri din bumbac și lînă, din fire și fibre sintetice, cu noi modele de îmbrăcăminte și încălțăminte.

Vor fi introduse sau extinse procedee tehnologice noi, prin care se vor obține țesături neșifonabile, țesături care nu se contractă la spălat, încălțăminte flexibilă și mai ușoară.

Pentru realizarea cantitativă și calitativă a producției prevăzute și a îmbogățirii sortimentului, se vor moderniza și reutila în primul rînd întreprinderile existente, folosind astfel în condiții mai economice construcțiile industriale.

Se prevede dezvoltarea și modernizarea unor întreprinderi din industria textilă și de încălțăminte, precum și construirea unor întreprinderi noi, între care o filatură de mătase naturală, o țesătorie de mătase, 3 fabrici de tricotaje și altele, înzestrate cu mașini moderne de înaltă productivitate.

14. În INDUSTRIA ALIMENTARĂ, producția va crește în 1965 față de 1959 de aproape 2 ori. Eforturile vor fi îndreptate spre sporirea

accentuată a producției, lărgirea continuă a sortimentelor; îmbunătățirea considerabilă a calității și a prezentării produselor. Va crește producția la carne de circa 2,5 ori, la pește de 3,5 ori, la ulei comestibil de peste 3,3 ori, la unt de circa 2,7 ori, la lapte de consum de peste 4 ori, iar la zahăr de circa 1,9 ori.

Pe lângă reutilizarea și dezvoltarea unităților existente, în industria alimentară, în perioada 1960—1965, vor intra în funcțiune 4 fabrici noi de zahăr, o fabrică de ulei, 3 fabrici de lapte praf, precum și fabrici de bere, abatoare, mori, fabrici de pîine etc.

În cadrul abatoarelor se vor crea secții pentru producția preparatelor de carne, secții pentru prelucrarea cărnii de pasăre și a subproduselor, precum și spații frigorifice.

Se va moderniza rețeaua de aprovizionare cu lapte, dotîndu-se centrele de preluare cu agregate de răcire, cisterne izoterme, iar pentru transport, unitățile vor fi dotate cu autodube izoterme și frigorifere.

În vederea sporirii resurselor de pește se vor lua măsuri pentru creșterea producției în apele interioare, prin amenajări de iazuri, eleștee, bălți, bazine de retenție a apelor și se va extinde pescuitul marin.

În unitățile existente și în unitățile ce se vor construi în industria alimentară, se vor introduce linii continue de fabricație, mecanizate și automatizate, care, pe lângă o productivitate sporită, vor asigura menținerea vitaminelor și a valorii nutritive a produselor, stabilitatea calității și condiții optime de igienă.

Se va acorda o atenție deosebită dezvoltării rețelei frigorifice pentru păstrarea produselor și menținerea calității lor. Față de 1959 spațiul frigorific din întreprinderile industriale, antrepozite și depozite alimentare va fi de circa 3 ori mai mare, mijloacele de transport frigorifice (vagoane, autodube și cisterne frigorifice și izoterme) vor fi de 4—5 ori mai multe, iar numărul agregatelor frigorifice (dulapuri și vitrine frigorifere) pentru deservirea rețelei comerciale cu amănuntul și a unităților colective (creșe, cămine, cantine, spitale etc.) va spori de circa 10 ori.

Capacitățile de înmagazinare vor spori cu peste 230.000 mp prin construcții de silozuri, depozite pentru materii prime și produse finite.

15. Se prevede ca producția globală a INDUSTRIEI STICLII ȘI A CERAMICII FINE să crească de circa 2,2 ori în 1965 față de 1959.

Corespunzător cu creșterea volumului de construcții industriale și de locuințe, producția de geamuri va crește de circa 2,7 ori, iar producția de obiecte din faianță de 3,3 ori.

Se va acorda o atenție deosebită îmbunătățirii calității tuturor produselor și lărgirii sortimentelor. În acest scop, se va extinde folosirea mașinilor automate, astfel ca în anul 1965 cel puțin 60 la sută din producția de sticlărie de menaj și ambalaj să se realizeze cu asemenea mașini. Se va construi o fabrică de geamuri, care va produce circa 10 milioane mp. Se vor introduce utilaje și procedee moderne pentru tragerea, turnarea și șlefuirea geamurilor, precum și linii moderne pentru producția de obiecte sanitare.

Agricultura

1. PRODUCȚIA GLOBALĂ AGRICOLĂ va crește pînă în anul 1965 cu 70—80 la sută față de anul 1959.

În această perioadă se prevede încheierea procesului de colectivizare a agriculturii.

Va trebui acordată o și mai mare atenție dezvoltării gospodăriilor agricole colective, întăririi lor economico-organizatorice. Gospodăriile colective, pe care statul le sprijină prin mecanizare, credite, semințe de soi, îndrumare agrotehnică, trebuie să dezvolte multilateral gospodăria lor obștească, să sporească continuu producția vegetală și animală.

Un rol deosebit de important în realizarea sarcinii de creștere a producției agricole revine **gospodăriilor agricole de stat**, ca mari producătoare de cereale și produse animale, ca exemplu de gospodărire socialistă, ca factor de seamă în răspîndirea metodelor agro-zootehnice celor mai avansate.

Insemnate fonduri și mijloace materiale vor fi îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de mecanizare a agriculturii. **Stațiunile de mașini și tractoare** trebuie să-și îmbunătățească continuu activitatea lor și să execute lucrările la timp și de bună calitate. La sfîrșitul perioadei 1960—1965 în agricultură vor lucra un număr de circa 100.000 de tractoare fizice, peste 70.000 semănători, peste 43.000 combine de cereale păioase, peste 8.000 combine de porumb, precum și alte mașini agricole. Ca urmare, în anul 1965 vor reveni pe un tractor fizic 100 ha teren arabil față de 270 ha în 1959.

Agricultura va folosi în anul 1965 circa 40 milioane tone îngrășăminte organice, peste 2 milioane tone îngrășăminte minerale (500.000 tone substanță activă) și cantități însemnate de insecto-fungicide.

În perioada 1960—1965 se vor executa importante lucrări de îmbunătățiri funciare. Pînă la sfîrșitul anului 1965 se prevede a se ajunge la o suprafață de circa 1 milion hectare îndiguite și desecate și cel puțin 800.000 ha irigate.

Se va da o atenție deosebită gospodăririi apelor pentru nevoile agriculturii, ale industriei și ale alimentării centrelor populate.

Înzestrarea tehnică și folosirea rațională a mașinilor, folosirea în măsură mai mare a îngrășămintelor, executarea lucrărilor agrotehnice de bună calitate, în termene mai scurte și în perioade optime, vor asigura creșterea producției agricole, a productivității muncii și reducerea costurilor de producție.

2. PRODUCȚIA DE CEREALE. În dezvoltarea agriculturii se va acorda în continuare o atenție deosebită producției de cereale, mai ales de grîu și porumb. Producția totală de cereale și leguminoase boabe se prevede să ajungă în 1965, în condiții climatice normale, la 14—16 milioane tone. Pînă în anul 1965 lucrările necesare culturii grîului vor fi mecanizate în proporție de 80—90 la sută. Prin folosirea numărului sporit de tractoare, mașini agricole, termenul de executare a lucrărilor de însămînțare se va scurta la 8—10 zile, iar al celor de recoltat la 7—8 zile.

Se prevede extinderea și generalizarea în producție a unor noi soiuri de grâu, de înaltă productivitate și de calitate superioară, mai timpurii, rezistente la ger și secetă, la boli și dăunători și îndeosebi rezistente la cădere, pentru a ușura recoltarea mecanizată. Până în anul 1965 întreaga suprafață cultivată cu grâu se va însămînța numai cu sămînță din soiuri selecționate.

În condițiile unui an agricol normal, producția de grâu urmează să ajungă la 5—5,4 milioane tone realizându-se o recoltă medie de circa 1.800 kg grâu la ha pe întreaga agricultură și de circa 2.500 kg la ha în gospodăriile agricole de stat.

Până în anul 1965 se va asigura mecanizarea culturii porumbului în proporție de 90 la sută la arat și însămînțat, de 40 la sută la lucrările de întreținere a culturilor și într-o proporție de 35 la sută la lucrările de recoltat. Se vor extinde în anii următori arăturile adânci de toamnă pe întreaga suprafață cultivată cu porumb, ceea ce va contribui substanțial la sporirea producției la hectar.

Se va acorda o mare atenție generalizării în producție a seminței de porumb dublu hibrid de mare productivitate și se vor crea și răspîndi în producție hibridii dubli de porumb autohtoni, mai bine adaptați condițiilor de cultură din țara noastră, mai timpurii și mai rezistenți la secetă și la șistăvire.

Suprafața totală cultivată cu porumb va continua să se mărească, ajungînd de la 3.665.000 ha în 1959, la peste 4.000.000 ha în 1965, din care circa 1.200.000 ha cu porumb pentru siloz.

Se prevede ca în 1965 să se obțină o producție totală de 8—9 milioane tone porumb boabe.

Sporirea producției de porumb se va realiza, în primul rînd, prin mărirea recoltei la hectar, care va putea să ajungă în condițiile unui an agricol normal, în medie pe țară, la 2.500—2.800 kg, iar în gospodăriile agricole de stat la 3.200—3.500 kg.

3. CREȘTEREA ANIMALELOR. În anii 1960—1965 se va acorda în continuare atenție dezvoltării zootehniei, pentru care există condiții deosebit de favorabile în țara noastră. În centrul preocupărilor va sta creșterea numărului și productivității bovinelor și în special a vacilor de lapte. Până în 1965 se va putea ajunge la un efectiv de aproximativ 5.800.000 bovine, față de 4.450.000 în 1959, din care vaci aproximativ 2.900.000 față de 2.156.000 în 1959.

Se prevede creșterea numărului de vaci în gospodăriile agricole de stat și a vacilor proprietate obștească a gospodăriilor agricole colective. În sectorul agricol de stat numărul vacilor va trebui să crească de la 60.000 în 1959, la peste 300.000 în 1965.

Se prevede ca în 1965 să se ajungă la circa 13 milioane ovine, din care peste 8,5 milioane cu lînă fină și semifină.

În vederea îmbunătățirii raselor de animale, se vor folosi într-o măsură mai mare însămînțările artificiale la vaci și oi, ajungîndu-se ca în anul 1965 să fie însămînțate artificial 50—60 la sută din numărul de vaci și de oi.

Efectivul de porci va trebui să ajungă în 1965 la circa 7.500.000, față de 4.300.000 în 1959, punându-se accentul pe creșterea porcinelor din rasele precoce de carne.

O mare extindere va trebui să capete creșterea păsărilor pentru carne și ouă; se vor organiza mari crescătorii mecanizate în apropierea orașelor și centrelor industriale importante.

Se prevede ca producția totală de carne să se dubleze, ajungând în 1965 la 1.700.000—1.800.000 tone greutate vie. Din această producție, circa 900.000 tone va fi carne de porc, circa 600.000 tone carne de bovine, circa 120.000 tone carne de oaie și circa 120.000 tone carne de pasăre. Ca urmare, **producția totală de carne greutate vie la 100 ha se prevede să ajungă în 1965 la circa 12,5 tone față de 6 tone în 1959.**

Se prevede ca producția totală de lapte să ajungă în anul 1965 la peste 50 milioane hl față de circa 25 milioane hl în 1959, revenind circa 375 hl la 100 ha față de 177 hl în 1959.

Producția de ouă va crește la 4,5—5 miliarde bucăți față de aproape 2,2 miliarde bucăți în 1959.

În vederea acoperirii nevoilor industriei, se prevede ca în 1965 producția de lână să ajungă de la 21.000 tone obținute în 1959, la circa 37.000 tone, din care circa 27.000 tone lână fină și semifină.

Pentru creșterea productivității muncii și scăderea prețului de cost al produselor animale, se vor mecaniza principalele procese de producție zootehnice, care cer un volum mare de muncă, și aceasta în primul rând la gospodăriile agricole de stat.

Porumbul, și mai ales porumbul de siloz, trebuie să devină furajul principal în hrănirea animalelor.

Pentru a se asigura o cantitate mai mare de furaje se vor extinde culturile duble și intercalate, precum și suprafețele cultivate cu plante bogate în proteine ca lucernă, trifoi, mazăre și soia furajeră. Prin lucrări de ameliorare, îngrășare și întreținere, **producția pășunilor și fînetelor naturale trebuie să se mărească de la 4.000 kg masă verde la hectar, cit este astăzi, la cel puțin 10.000 kg în 1965.**

Se va organiza producția industrială a furajelor combinate. De asemenea, se vor valorifica rezidurile industriale bogate în proteine, în special făina de sînge, de carne, de oase și se va extinde folosirea melasei, borhoturilor, tărîțelor și șroturilor, precum și a proteinelor sintetice în furajarea animalelor.

4. CULTURA PLANTELOR TEHNICE, LÉGUMELOR ȘI CARTOFULUI. Se prevede sporirea producției de sfeclă de zahăr la hectar, pînă în 1965, la circa 25.000 kg față de 17.000 kg în 1959.

Prin mărirea suprafețelor irigate și prin folosirea unor cantități mai mari de îngrășăminte organice și minerale, se vor asigura producții mai mari la hectar și recolte anuale mai stabile. De asemenea, se vor introduce în cultură noi soiuri de semințe monogerme și cu conținut ridicat de zahăr.

Se va cultiva anual o suprafață de peste 500.000 ha cu floarea-soarelui, punându-se un accent mai mare pe sporirea producției la hectar, astfel ca în 1965 să se realizeze cel puțin 1.500 kg în medie la hectar.

Producția de cartofi va crește de la circa 2.900.000 tone în anul 1959, la 4,5—5.000.000 tone în 1965, prin sporirea producției la hectar, care trebuie să ajungă, pe țară, la peste 15.000 kg.

Suprafața cultivată cu legume va ajunge pînă la circa 185.000 ha, prevăzîndu-se o producție de circa 3.300.000 tone. Producția de legume va crește prin extinderea suprafețelor irigate. Se vor dezvolta zone și unități specializate în jurul orașelor mari și al centrelor industriale și se vor extinde suprafețele cultivate cu legume în sere și răsadnițe.

5. POMICULTURA ȘI VITICULTURA. Pentru mărirea producției de fructe, se prevede extinderea plantațiilor de pomi de la 190.000 ha în 1959 pînă la 300.000 ha în 1965. Orientîndu-ne spre îmbunătățirea raportului dintre specii, urmează ca în anul 1965 circa 32 la sută din totalul pomilor să fie meri și peri, 17 la sută cireși, vișini, caiși și piersici. Se prevede ca producția de fructe să ajungă, în condiții climatice normale, la circa 1.700.000 tone în 1965, față de 1.170.000 tone în 1959.

În cultura viței de vie, accentul principal se va pune pe îmbunătățirea calitativă a patrimoniului viticol, asigurîndu-se o dezvoltare deosebită varietăților de struguri de masă și pentru vinuri de calitate superioară.

Se prevede ca în anul 1965 suprafața viilor să crească la peste 300.000 ha, de pe care să se obțină în ani normali de climă o producție de circa 1.400.000 tone struguri, cu aproape 50 la sută mai mult decît producția medie pe ultimii cinci ani.

Noile plantații se vor face în primul rînd în bazinele viticole, pe baza lucrărilor de zonare a producției agricole și a raionării soiurilor și îndeosebi pe terenuri în pantă, erodate, pe terenuri nisipoase, care nu pot fi valorificate în mod economic prin alte culturi. Se vor face plantări sistematice care să permită mecanizarea lucrărilor viticole. Se va urmări stabilirea unui raport just între producția strugurilor de masă și a celor pentru vin, astfel ca ponderea strugurilor de masă să crească la circa 30 la sută din totalul producției.

Transporturi și telecomunicații

În vederea creșterii capacităților de transport corespunzător cerințelor economiei naționale, se vor lua măsuri pentru folosirea mai bună a diferitelor feluri de transport.

Volumul total al mărfurilor transportate — în tone — cu mijloace de folosință publică va crește pînă în 1965 de 1,8 ori.

1. Volumul de transport în tone pe calea ferată va ajunge în anul 1965 la un nivel de aproape 140 la sută față de anul 1959.

În reconstrucția bazei tehnico-materiale a transportului feroviar, principalele sarcini din această perioadă sînt: extinderea acțiunii, începute în anul 1959, de înlocuire a tracțiunii de abur prin tracțiunea Diesel-electrică, începerea electrificării liniilor cu profil greu și trafic intens, precum și mecanizarea și automatizarea proceselor de exploatare.

Va fi electrificată linia dublă București—Orașul Stalin și va fi începută electrificarea liniei Filiași—Balota—Caransebeș, unde sistemul de tracțiune electrică prezintă o eficacitate economică ridicată.

Calea ferată va fi înzestrată cu 330 locomotive Diesel-electrice. În 1965 se va ajunge ca transportul cu tracțiune Diesel și electrică să reprezinte 45—50 la sută din traficul feroviar.

Până în 1965 se va extinde centralizarea electrodinamică a stațiilor C.F.R. la aproape 40 la sută din totalul macazelor de pe liniile cu trafic intens, a blocului automat pe cel puțin 1.000 km și se vor automatiza două triaje principale.

În vederea îmbunătățirii simțitoare a structurii parcului de vagoane, calea ferată va fi înzestrată cu cel puțin 11.000 vagoane marfă noi, în cea mai mare parte pe 4 osii, cu o capacitate mare de încărcare. Din acestea, circa 1.500 vor fi vagoane izoterme, pentru transportul mărfurilor perisabile.

În scopul îmbunătățirii condițiilor de transport al călătorilor, calea ferată va fi dotată cu peste 500 vagoane noi de călători, confortabile, pe 4 osii, inclusiv vagoane de dormit și restaurant, precum și cu trenuri automotoare. Starea liniilor ferate va fi îmbunătățită în continuare, astfel ca materialul rulant greu să poată circula fără restricții pe liniile principale.

Pentru asigurarea traficului sporit de mărfuri și călători între Dobrogea și restul țării, se vor executa lucrări de consolidare a podurilor dunărene, dublându-se totodată linia Fetești—Podul Borcea.

Pentru a degreva calea ferată de o parte a transporturilor petroliere care trec peste podul Fetești—Cernavodă, se prevede construirea unei noi conducte petroliere magistrale Ploiești—Constanța.

2. Parcul auto pe întreaga economie va fi înzestrat cu peste 50.000 autocamioane și 13.000 remorci, ceea ce va face posibil scoaterea din funcțiune a autovehiculelor vechi care au consum mare de carburanți și lubrefianți și a căror exploatare și reparare este neeconomică.

Pentru dezvoltarea transporturilor auto interurbane de călători, parcul de autobuze va crește cu circa 120 la sută (de la 1.400 la 3.000), asigurându-se o sporire a lungimii traseelor deservite de la 19.000 km în 1959 la 25.000—27.000 km în 1965.

În această perioadă se vor moderniza peste 4.300 km drumuri naționale și de interes local, astfel ca la sfârșitul anului 1965 să fie modernizate peste 75 la sută din drumurile naționale actuale.

Se va începe construcția unui pod peste Dunăre, la Hirșova.

3. În domeniul transportului naval va fi dezvoltat transportul propriu maritim, astfel încât traficul efectuat cu flota R.P.R. să crească de aproximativ 7,5 ori în 1965 față de 1959. În acest scop, flota maritimă va fi înzestrată cu nave de 4.500 tdw, nave de 10.000 tdw, tancuri petroliere de 10.000 tdw, precum și cu cabotiere de 1.100—1.500 tdw.

În vederea sporirii traficului fluvial de aproximativ 2 ori și a înlocuirii unor nave vechi, flota fluvială va fi înzestrată cu noi șleपुरi, ceamuri, remorhere și vase de pasageri.

Pentru a face față sarcinilor sporite ale transportului naval, precum și creșterii tranzitului, se va dezvolta capacitatea porturilor prin dotarea lor cu utilaje pentru mecanizarea operațiunilor de încărcare-descărcare.

4. **Transporturile aeriene** de călători vor crește de circa 2 ori prin dezvoltarea traficului intern și internațional. Pe liniile internaționale vor fi introduse avioane turbopropulsoare de mare capacitate și viteză; vor fi completate aeroporturile cu instalații moderne pentru dirijarea și protecția navigației aeriene.

5. **În domeniul poștelor și telecomunicațiilor**, capacitatea centralelor telefonice automate va fi sporită cu peste 100.000 linii, introducându-se telefonia automată în 18—20 de orașe cu activitate economică dezvoltată; gradul de automatizare a serviciului telefonic în întreaga țară va ajunge în 1965 la 68—70 la sută. Rețeaua telefonică interurbană se va dezvolta prin instalarea a trei radiorelee de mare capacitate pe arterele magistrale ale țării și a cel puțin 1.800 km cabluri subterane, îmbunătățindu-se astfel calitatea comunicațiilor telefonice între orașele țării.

Investiții — construcții

Pentru a se asigura dezvoltarea forțelor de producție în ritmul și la nivelul prevăzut și ținând seama de creșterea treptată a resurselor materiale și financiare, **SE PREVEDE PENTRU PERIOADA 1960—1965 UN VOLUM DE INVESTIȚII DIN FONDURILE STATULUI DE 170—180 MILIARDE LEI, DE CIRCA DOUĂ ORI MAI MARE FAȚĂ DE PERIOADA 1954—1959.** Se prevede că gospodăriile agricole colective, cooperăția meșteșugărească și cooperăția de consum vor realiza din fonduri proprii pentru nevoile dezvoltării lor economice un volum de investiții de peste 11 miliarde lei.

Partea cea mai mare din investițiile statului — și anume 58—59 la sută — va fi îndreptată spre continuarea dezvoltării industriei, din care circa trei sferturi vor fi alocate ramurilor industriale hotărâtoare ale economiei naționale. Astfel, circa 32 la sută din aceste investiții vor fi alocate pentru creșterea bazei energetice (combustibil și energie electrică), circa 23 la sută pentru industria metalurgică și a construcțiilor de mașini și circa 20 la sută pentru industria chimiei. Din totalul investițiilor pentru industrie se va alocă circa 11 la sută pentru industria ușoară și alimentară.

În vederea creării condițiilor materiale necesare sporirii însemnate a producției agricole, în perioada 1960—1965 se prevede pentru agricultură un volum de investiții de circa 13 la sută din totalul investițiilor de stat.

În ramura transporturilor și telecomunicațiilor, investițiile în perioada 1960—1965 vor fi de circa două ori mai mari decât în perioada 1954—1959, reprezentând circa 9 la sută din volumul total al investițiilor.

Se prevede ca peste 11 la sută din volumul total al investițiilor să fie alocat acțiunilor social-culturale: construcții de locuințe, dezvoltarea învățământului de toate gradele, ocrotirea sănătății, cercetări științifice și cultură.

Orientarea generală a investițiilor are în vedere mărirea ritmului reproducției socialiste lărgite și creșterea mai rapidă a venitului național, în scopul ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Investițiile din industrie vor fi orientate în primul rând spre modernizarea, reutilarea și dezvoltarea întreprinderilor existente, eliminând treptat utilajele cu uzură fizică și morală avansată. Pe această cale, cu mai puțin de jumătate din totalul investițiilor, se vor obține circa două treimi din sporul de producție industrială. Se va trece la construcția de întreprinderi noi industriale în măsura în care nivelul prevăzut al producției sau sortimentelor nu poate fi realizat prin reutilarea și dezvoltarea întreprinderilor existente.

Pentru o cât mai mare eficiență a fondurilor investite, trebuie să se micșoreze substanțial durata de execuție a noilor construcții industriale și de locuințe, iar industria să respecte cu strictețe termenele contractuale de livrare a materialelor, mașinilor, utilajelor și instalațiilor. Termenul de intrare în funcțiune a primelor capacități de producție ale întreprinderilor industriale noi nu trebuie să depășească în genere 24 de luni de la deschiderea șantierului, iar construcțiile de locuințe în blocuri de 40—60 apartamente să se realizeze în circa 4—5 luni. Pentru a economisi cheltuielile de construcții la obiectivele industriale, este necesar să se prevadă comasarea clădirilor, micșorarea dispersării acestora și a suprafețelor ocupate de fabrici la strictul necesar în scopul reducerii rețelei de drumuri, de apă, canalizare, energie electrică, abur, împrejmuiri etc. și al economisirii terenurilor agricole. Se vor adopta construcții ușoare și simple, ori de câte ori procesul tehnologic și felul utilajului o permit; de asemenea se va prevedea montarea în aer liber a unor instalații sau agregate industriale care se pretează la aceasta.

În raport cu ritmul de dezvoltare al economiei, volumul total al construcțiilor va crește în 1965 de circa 2 ori față de anul 1959.

Industria construcțiilor va fi dotată cu mașini, mecanisme și mijloace de transport, noi și moderne. Pe această bază, gradul de mecanizare al principalelor lucrări va trebui să atingă în 1965 cel puțin 85 la sută la săpături, 95 la sută la prepararea betonului și 50 la sută la manipularea agregatelor.

Se vor extinde metodele industriale de execuție și în primul rând folosirea prefabricatelor. Pentru a mări eficacitatea economică în folosirea acestor metode, trebuie să se lărgască proiectarea tipizată a clădirilor, construcțiilor și elementelor de construcții pentru a asigura o producție industrială de mare serie a acestora și să se treacă la introducerea elementelor prefabricate mari, a precomprimatelor care să se livreze într-un grad de asamblare și finisare cât mai avansat. Se va extinde folosirea panourilor mari gata finisate în construcția de locuințe.

Folosirea cu întreaga eficiență economică a materialelor ușoare și a prefabricatelor, extinderea largă a precomprimatelor și a oțelurilor speciale, precum și gospodărirea cât mai rațională a materialelor pe șantiere, trebuie să conducă — în anul 1965 — la o reducere a consumului de oțel beton cu circa 20 la sută și a cherestelei cu circa 40 la sută, din care cherestea rășinoasă circa 60 la sută.

Prin creșterea gradului de mecanizare a lucrărilor și prin intensificarea industrializării construcțiilor, ca urmare a extinderii folosirii prefabricatelor și a materialelor de mare eficiență, se va reduce simțitor durata de execuție și se va asigura scăderea prețului de cost al lucrărilor.

În construcțiile industriale urmează să se obțină o reducere a costului de deviz cu 20—25 la sută față de anul 1959, prin îmbunătățirea proiectării, introducerea în proiecte și devize a celor mai raționale soluții constructive, înlăturarea detaliilor arhitectonice inutile, extinderea folosirii materialelor înlocuitoare, amplasarea în aer liber a unor agregate și instalații.

Progresul tehnic și cercetările științifice

O condiție principală pentru îndeplinirea cu succes a planului economic pe anii 1960—1965 este introducerea tehnicii celei mai noi în toate ramurile economiei naționale. Se va acorda o deosebită atenție mecanizării și automatizării complexe a producției, proceselor tehnologice avansate, specializării și cooperării în industrie, introducerii în producție a realizărilor științei și tehnicii moderne.

Se va ridica nivelul de mecanizare a lucrărilor grele și cu volum mare de muncă, în special în industria minieră, exploatarea forestieră, construcții, precum și la lucrările de încărcare-descărcare din transporturi.

Se va acorda o mare atenție mecanizării muncilor auxiliare în toate ramurile de producție. În acest scop se va dezvolta, în întreprinderi specializate, fabricarea de utilaje de mare productivitate și a elementelor de mecanizare (benzi de transport, mecanisme stivuitoare, încărcătoare etc.).

Se va introduce și extinde automatizarea complexă a proceselor de producție în industria siderurgică, energetică, chimică, de prelucrare a țițeiului etc. care au procese continue de fabricație.

Se vor introduce în ramurile industriale prelucrătoare mașini automate individuale și linii automate. Industria construcțiilor de mașini va fi dotată cu mașini-unelte automate cu operații multiple (cu program), mașini de copiat electronice, linii automate și semiautomate pentru fabricarea de elemente tipizate de mașini și piese de mare serie.

Se va asigura treptat producerea în țară a elementelor de automatizare, în special a celor electronice, folosind în largă măsură semiconductorii; se va organiza o întreprindere specializată, în automatizare, având un profil complex de cercetare, proiectare și montaj.

Se vor introduce mașini electronice de calcul și alte sisteme de programare electronică, pentru automatizarea complexă a unor procese de producție și a unor lucrări de calcule economice și statistice.

Ridicarea nivelului tehnic se va realiza prin introducerea și extinderea de noi procedee tehnologice de înaltă productivitate ca forajul cu turbina în industria petrolieră, folosirea oxigenului la elaborarea oțelului în industria siderurgică etc.; în industria construcțiilor de mașini

se va urmări reducerea prelucrării prin aşchiere prin extinderea metodelor avansate de forjare şi turnare.

Industria constructoare de maşini îşi va moderniza tipurile de maşini şi utilaje fabricate, spre a se ajunge la caracteristici constructive şi funcţionale corespunzătoare nivelului tehnicii mondiale.

La alegerea tipurilor noi de maşini ce urmează a fi produse, trebuie să se execute în prealabil studii tehnico-economice temeinice pentru a se asigura un nivel tehnic înalt. Introducerea în producţia de serie se va face numai cu aprobarea Consiliului de Miniştri.

În vederea ridicării pe o treaptă superioară a specializării şi coope-rării în producţie, se va organiza colaborarea între întreprinderile tutelate de un minister sau de mai multe ministere, pe principiul uzinei coordonatoare care să răspundă de livrarea în termen, de nivelul tehnic şi de calitatea maşinilor sau instalaţiilor fabricate.

Cercetarea ştiinţifică este chemată să dea o contribuţie importantă la introducerea tehnicii noi şi la soluţionarea problemelor tehnico-economice pe care le ridică dezvoltarea economiei naţionale.

În domeniul ştiinţelor tehnice, institutele de cercetări vor face studii în legătură cu valorificarea resurselor energetice şi de substanţe minerale de care dispunem. Se vor continua şi încheia cercetările pentru fabricarea cocsului metalurgic din cărbuni energetici, pentru construirea de instalaţii de ardere a ligniţilor, valorificarea complexă a minereurilor neferoase, îmbogăţirea şi valorificarea minereurilor de fier de diferite tipuri, modernizarea proceselor tehnologice, perfecţionarea maşinilor fabricate în ţară, introducerea şi extinderea automatizărilor industriale.

Institutele de fizică trebuie să colaboreze strâns cu industria, în special în problema folosirii energiei nucleare în scopuri paşnice, a proiectării şi folosirii maşinilor de calcul şi aparatelor electronice, aplicării izotopilor în practica industrială, agricolă şi medicală, folosirii largi, pe scară industrială, a semiconductorilor.

Pornind de la rezultatele tehnicii mondiale, institutele de cercetări chimice trebuie să dea soluţii practice, economice, în vederea fabricării materialelor plastice, a fibrelor şi firelor sintetice, îngrăşămintelor, pentru perfecţionarea procedeelor de sinteză şi polimerizare, lărgirea cercetărilor în domeniul radiochimiei şi al hidrocarburilor de bază ale petrochimiei.

Ținând seama de rolul deosebit de important al matematicii în rezolvarea problemelor puse de cercetarea ştiinţifică şi de practică în diferitele domenii ale ştiinţelor naturii, se vor dezvolta lucrările de calcul mecanic, grafic şi statistic, cu aplicaţii în economia naţională.

Cercetările ştiinţifice în domeniul agriculturii vor urmări crearea de hibrizi de porumb, de noi soiuri de grâu şi alte plante agricole, de mare productivitate, perfecţionarea metodelor agrotehnice diferenţiate pe zone pedo-climatice, ameliorarea raselor de animale.

În biologie se vor intensifica cercetările în special în sectoarele geneticii, fiziologiei, biochimiei și biofizicii, cu aplicații practice în medicină și agricultură.

În științele medicale, pe lângă continuarea studiilor privind virozele, bolile reumatismale, pulmonare și profesionale, se vor dezvolta în mod deosebit cercetările în domeniul bolilor cardiovasculare și cancerului, precum și în pediatrie.

Creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea continuă a calității produselor

Creșterea continuă și în ritm susținut a productivității muncii în toate ramurile producției materiale reprezintă condiția ridicării permanente a nivelului de trai al oamenilor muncii și factorul hotărâtor al victoriei orînduirii socialiste.

În următorii șase ani, productivitatea muncii pe salariat, pe ansamblul industriei, va crește cu circa 60—65 la sută, ca urmare a introducerii tehnicii noi, folosirii mai bune a tehnicii existente, adîncirii specializării producției și lărgirii cooperării întreprinderilor, extinderii pe scară largă a metodelor de muncă avansate, ridicării calificării cadrelor, îmbunătățirii continue a organizării muncii și ridicării pe o treaptă mai înaltă a întrecerii socialiste.

Productivitatea muncii va crește în perioada 1960—1965, după cum urmează: în siderurgie cu circa 50 la sută; în industria constructoare de mașini cu 75—80 la sută; în industria chimică cu circa 80 la sută; în industria petrolului cu 20—25 la sută; în industria cărbunelui cu circa 40 la sută; în industria materialelor de construcții cu 40—45 la sută; în exploatarea forestieră cu circa 30 la sută, iar în industria de prelucrare a lemnului cu circa 50 la sută; în industria ușoară cu 40—45 la sută; în industria alimentară cu 70—75 la sută.

În ramura construcții-montaj, ca urmare a introducerii metodelor avansate și, în mod deosebit, a creșterii mecanizării, a folosirii pe scară largă a prefabricatelor și a tipizării construcțiilor, productivitatea muncii pe salariat va crește în anul 1965 cu circa 50 la sută față de 1959.

Reducerea sistematică a prețului de cost în industrie, transporturi, construcții, agricultură, a cheltuielilor de circulație în comerțul socialist constituie sursa principală pentru creșterea acumulărilor necesare investițiilor și pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Prețul de cost în industria republicană se va reduce pînă la finele anului 1965 cu 15—16 la sută față de 1959. În industria energiei electrice prețul de cost se va reduce cu circa 34 la sută; costul pe un metru forat în industria petrolului cu 20—25 la sută; în industria cărbunelui cu 21—23 la sută; în industria siderurgică (inclusiv extracția minereurilor feroase) cu circa 15 la sută; în industria constructoare de mașini cu circa 35 la sută; în industria chimică cu cel puțin 25 la sută; în exploatarea

forestiere cu circa 17 la sută ; în industria prelucrării lemnului cu circa 14 la sută ; în industria ușoară cu cel puțin 11 la sută ; în industria alimentară cu 10 la sută ; în transporturi cu cel puțin 20 la sută ; în construcții-montaj cu 11 la sută.

În stațiunile de mașini și tractoare, prețul de cost al hectarului de arătură normală urmează să scadă cu circa 40 la sută.

În gospodăriile agricole de stat trebuie luate toate măsurile necesare în vederea scăderii prețului de cost la principalele produse agricole vegetale și animale, în medie, cu cel puțin 30 la sută față de realizările anului 1959. În comerțul socialist, nivelul cheltuielilor de circulație se va reduce cu circa 25 la sută față de 1959.

În perioada 1960—1965, economiile totale provenite din reducerea prețului de cost și a cheltuielilor de circulație față de 1959 vor însuma circa 80—82 miliarde de lei.

Pentru realizarea acestor sarcini, este necesar să fie continuată cu toată fermitatea lupta pentru valorificarea cât mai deplină a rezervelor existente în economie, pentru reducerea consumurilor specifice de materii prime, materiale, combustibil și energie, extinderea folosirii materialelor înlocuitoare, eliminarea pierderilor materiale în cursul transportului și manipulării, reducerea maximă a pierderilor din rebuturi și deșeuri, înlăturarea transporturilor neraționale ș.a.

Intrucât cheltuielile pentru materii prime și materiale reprezintă circa $\frac{2}{3}$ din costul total al producției industriale, este necesar ca eforturile principale pentru reducerea prețului de cost să fie îndreptate spre economii de materii prime și materiale. Cel puțin 50—60 la sută din reducerea totală a prețului de cost se va realiza pe calea micșorării cheltuielilor materiale pe unitatea de produs.

Este necesară luarea de măsuri hotărâte pentru îmbunătățirea continuă a calității tuturor produselor. Fiecare colectiv de întreprindere trebuie să lupte pentru prestigiul întreprinderii și renumele mărcii fabricii. Se va întări controlul tehnic atât la recepția materiilor prime și a materialelor, cât și pe faze de fabricație și la produsele finite, și se vor dota întreprinderile cu aparatura necesară de măsură, control și de laborator.

Se va da cea mai mare atenție pregătirii tehnico-organizatorice a fabricației și respectării stricte a disciplinei tehnologice.

Se vor lua măsuri pentru întărirea răspunderii conducătorilor de întreprinderi, direcțiilor generale, ministerelor și sfaturilor populare, în ce privește îmbunătățirea tuturor indicilor calitativi ai activității întreprinderilor.

Conducătorii organizațiilor centrale și ai unităților din economie vor trebui să acorde o atenție tot mai mare gospodăririi socialiste în întreprinderi urmărind, prin buna organizare a activității, reducerea prețului de cost al producției și a cheltuielilor de circulație, creșterea rentabilității în toate ramurile economiei naționale.

Relațiile economice externe

Un factor deosebit de important în dezvoltarea economică a țării noastre îl constituie existența sistemului economic mondial socialist, colaborarea economică și într-ajutorarea tovarășească cu țările lagărului socialist, pe baza diviziunii socialiste internaționale a muncii.

Creșterea puterii economice a țării noastre, dezvoltarea tuturor ramurilor economiei, lărgirea nomenclatorului de mărfuri, îmbunătățirea continuă a calității produselor și creșterea disponibilităților de plăți asigură sporirea continuă a volumului schimburilor comerciale externe.

Volumul comerțului exterior se va dubla în 1965 față de 1959.

Sporirea volumului comerțului exterior se va realiza în primul rând prin dezvoltarea schimburilor comerciale cu țările socialiste în cadrul cărora locul principal îl vor ocupa și pe viitor schimburile cu U.R.S.S.

Totodată se vor lărgi relațiile economice cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, pe baza egalității și a condițiilor reciproc avantajoase.

Dezvoltarea învățămîntului

Principalele sarcini ale învățămîntului în perioada 1960—1965 sînt: încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani, pînă în anii 1962—1963; pregătirea muncitorilor calificați, a cadrelor medii și superioare necesare dezvoltării economiei naționale, culturii și ocrotirii sănătății; legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica construcției socialiste. În această perioadă, va începe trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, durata învățămîntului de cultură generală ajungînd astfel la 12 ani.

Pentru lărgirea bazei materiale a învățămîntului de toate gradele se vor acorda, din fondurile statului, investiții de peste două ori mai mari decît în perioada 1954—1959.

În anii 1960—1965 se vor construi circa 15.000 săli de clasă, din care circa 4.000 săli de clasă în școlile de cultură generală în orașe și centre muncitorești și circa 11.000 săli de clasă în localitățile rurale.

În anii 1960—1965 se vor pregăti în școli profesionale și tehnice și vor intra în producție noi cadre de muncitori calificați în număr de circa 260.000, peste 100.000 cadre tehnice medii și circa 54.000 cadre cu pregătire superioară.

În acest scop, pînă în 1965, numărul elevilor admiși în anul I al școlilor care pregătesc muncitori calificați va trebui să crească de peste 2,5 ori față de 1959, iar școlarizarea în anul I al învățămîntului pregătitor de cadre medii tehnice va trebui să crească în aceeași perioadă de peste 2 ori. Numărul total al studenților în anul I va fi cu 38 la sută mai mare în 1965 față de 1959.

În învățămîntul superior se va da o atenție deosebită învățămîntului tehnic, numărul celor admiși în anul I al institutelor tehnice mărindu-se pînă în 1965 de aproape 2 ori față de 1959. În 1965, numărul total al

inginerilor în economia națională va fi de aproximativ 80.000 față de circa 59.000 în 1959.

Pentru a da posibilitate unui număr tot mai mare de oameni ai muncii să absolve școlile medii și superioare, fără scoatere din producție, se va dezvolta în continuare învățământul seral și fără frecvență.

Actualul spațiu de școlarizare al învățământului superior va fi lărgit prin construcții noi, printre care Institutul politehnic din București. Se vor construi cămine studențești cu o capacitate de circa 15.500 locuri.

Venitul național și creșterea bunăstării oamenilor muncii

1. CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL ASIGURĂ INTENSIFICAREA RITMULUI REPRODUCȚIEI SOCIALISTE LĂRGITE ȘI RIDICAREA CONTINUA A NIVELULUI DE TRAI AL OAMENILOR MUNCII.

Dezvoltarea economiei naționale în proporțiile prevăzute va avea drept rezultat creșterea venitului național de 1,7—1,8 ori în 1965 față de 1959. Fondul de consum al populației va crește în această perioadă de 1,6—1,7 ori.

În toate ramurile economiei naționale va continua să se aplice cu consecvență politica de cointeresare materială a oamenilor muncii pe baza principiului socialist al repartiției după cantitatea și calitatea muncii depuse.

SALARIUL REAL AL MUNCITORILOR, INGINERILOR, TEHNICIENILOR ȘI FUNCȚIONARILOR VA CREȘTE PINĂ ÎN 1965 CU CIRCA 40—45 LA SUTĂ FAȚĂ DE NIVELUL REALIZAT ÎN A DOUA JUMĂTATE A ANULUI 1959, în urma aplicării măsurilor hotărâte de Plenara C.C. al P.M.R. din iulie 1959 cu privire la ridicarea nivelului de trai. Calea principală de creștere a salariului real va fi mărirea salariului nominal corespunzător ridicării productivității muncii, precum și scăderea treptată a prețurilor de vânzare a bunurilor de consum, ca urmare a reducerii prețului de cost. În toate ramurile și întreprinderile, productivitatea muncii va trebui să crească mai rapid decât salariul mediu, pentru a asigura reducerea continuă a prețului de cost și sporirea acumulărilor.

VENITURILE REALE ALE ȚĂRĂNIMII VOR CREȘTE CU CIRCA 40 LA SUTĂ ÎN 1965 FAȚĂ DE 1959, ca urmare în principal a sporirii însemnate a producției agricole și mai ales a producției-marfă, prin valorificarea produselor agricole către stat pe calea contractărilor și achizițiilor.

Creșterea veniturilor salariaților și țăranimii va asigura o sporire importantă a consumului de mărfuri și dezvoltarea serviciilor către populație.

Volumul desfacerilor de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist va spori de circa 2 ori. La principalele produse, cantitățile prevăzute a se desfăce către populație se prezintă astfel :

	Unitatea de măsură	1965	Nivelul anului 1965 față de 1959
Carne	mii tone	340—360	2,5—2,7 ori
Lapte de consum	mil hl	4.500—5.000	4—4,5 ori
Unt	mii tone	peste 20	peste 2 ori
Zahăr	mii tone	300—320	2,1—2,3 ori
Pâine și făină (în echiv. făină)	mii tone	1.500	1,7 ori
Țesături de bumbac inclusiv confecții	mil. ml	circa 400	circa 2 ori
Țesături de lână inclusiv confecții	mil. ml	circa 35	circa 1,8 ori
Țesături de mătase inclusiv confecții	mil. ml	circa 43	circa 2,3 ori
Încălțăminte (total)	mil. per.	42—43	circa 1,7 ori
Mobilă	mil. lei	1.800	2,5 ori
Mașini de gătit cu gaze	mii buc.	150—160	2,6—2,8 ori
Biciclete	mii buc.	300—350	2—2,3 ori
Aparate de radio	mii buc.	circa 300	circa 1,8 ori
Frigidere electrice	mii buc.	circa 50	circa 9,4 ori
Aparate de televiziune	mii buc.	circa 130	circa 8,1 ori

În vederea îmbunătățirii deservirii populației, rețeaua comercială cu amănuntul va crește cu circa 5.000 unități, care trebuie să fie repartizată mai bine teritorial și mai aproape de consumatori.

Se va dezvolta producția industriei locale pe baza valorificării mai intense a materiilor prime locale, ținându-se seama de cerințele populației.

Cooperația meșteșugărească va trebui să-și îmbunătățească continuu activitatea și să se îndrepte în mod deosebit spre prestarea de servicii pentru populație.

2. Pentru dezvoltarea activității culturale și artistice se vor construi noi așezăminte de artă și cultură: teatre, cluburi muncitorești, case de cultură și biblioteci; se va dezvolta baza materială a culturii fizice și sportului de masă.

Se vor construi circa 200 cinematografe noi și se va înzestra rețeaua cinematografică de la sate cu peste 4.000 aparate.

Rețeaua de radiodifuziune și televiziune va fi dezvoltată pentru ca emisiunile să acopere pînă în 1965 întreg teritoriul țării. În acest scop se vor instala 21 posturi noi de radioemisie și 12 de televiziune.

3. În domeniul ocrotirii sănătății se va pune accentul pe măsuri cu caracter preventiv, prin dezvoltarea activității antiepidemice și de igienă, sporirea măsurilor de protecție a muncii și de prevenire a bolilor profe-

sionale și a accidentelor. Se va dezvolta și îmbunătăți continuu asistența medicală ambulatorie, se vor construi circa 100 policlinici noi în raioane și centre urbane.

Se va îmbunătăți asistența medicală ce se acordă în circumscripțiile rurale. Se va mări numărul circumscripțiilor sanitare; se va asigura înzestrarea rețelei sanitare cu aparatură tehnico-medicală în cantități suficiente și de un nivel corespunzător.

Capacitatea spitalelor va crește cu circa 18.000 paturi, urmărindu-se ca în fiecare reședință de raion să funcționeze spitale bine utilizate și încadrate cu cadre medicale de specialitate.

Se va mări capacitatea stațiunilor de odihnă și cură, care constituie unul din mijloacele eficiente de ocrotire a sănătății oamenilor muncii. Se prevede ca numărul oamenilor muncii ce vor beneficia de trimitere la odihnă și cură balneo-climatică să crească în 1965 cu peste 30 la sută față de anul 1959. Se va urmări ca noile construcții în stațiunile balneo-climaterice să se efectueze în complexe mari, spre a se asigura astfel o eficiență sporită a fondurilor de investiții alocate în acest scop și o mai bună deservire.

4. În domeniul gospodăriei comunale, rețeaua de distribuție a apei potabile va crește în următorii 6 ani cu circa 1.700 km; se va introduce alimentarea cu apă potabilă în încă circa 30 orașe.

Rețeaua de canalizare va crește cu circa 1.700 km; pînă în 1965 se va introduce canalizarea în alte circa 20 orașe.

Se va dezvolta rețeaua de hoteluri, parcuri și spații verzi și se va intensifica acțiunea de modernizare a străzilor.

Transportul orășenesc de persoane se va îmbunătăți prin sporirea parcului de mijloace de transport în comun, în special prin dezvoltarea parcului de autobuze. Pînă în 1965 numărul total al vehiculelor va crește cu peste 2.000.

În anii 1960—1965 se vor electrifica peste 4.000 sate, adică de 3 ori mai mult decît în anii 1954—1959.

5. Îmbunătățirea condițiilor de locuit ale oamenilor muncii constituie o problemă centrală a planului de dezvoltare economică.

În următorii 6 ani se vor construi din fondurile statului în orașe și centre muncitorești peste 9 milioane mp suprafață locuibilă (circa 300.000 apartamente), ceea ce reprezintă un volum de peste 3 ori mai mare decît cel realizat în perioada 1954—1959.

Locuințele noi se vor construi pe bază de proiecte bine studiate, adaptate specificului local, cu asigurarea confortului necesar. În alegerea amplasamentelor se va ține seama de planurile de sistematizare și înfrumusețare a orașelor, construindu-se pe terenuri libere sau insuficient ocupate, care permit folosirea cît mai completă a rețelelor edilitare în vederea realizării unui cost cît mai scăzut.

Sporirea însemnată a construcțiilor de locuințe va îmbunătăți simțitor condițiile de locuit în orașe și centre muncitorești, asigurînd oamenilor muncii condiții mai bune de viață.

II.

Liniile directoare ale programului de dezvoltare a economiei naționale în perspectivă

Directivele pentru dezvoltarea economiei naționale pe anii 1960—1965 reprezintă un mare program de muncă și de luptă al partidului și al întregului popor; îndeplinirea prevederilor cuprinse în aceste Directive va ridica economia națională pe o treaptă superioară, creînd condițiile unui nou și puternic avînt al forțelor de producție și a creșterii bunăstării poporului.

Planul de 6 ani va constitui prima etapă a programului de perspectivă al dezvoltării economiei naționale pînă în anul 1975 a cărui schiță s-a întocmit pe baza studiilor efectuate în ultimii doi ani.

PROGRAMUL DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI NAȚIONALE ÎN PERSPECTIVĂ VA FI ORIENTAT ÎN DIRECȚIA CREȘTERII INTENSE ȘI MULTILATERALE A FORȚELOR DE PRODUCȚIE, ÎN VEDEREA DESAVIRȘIRII CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE ȘI TRECERII TREPTATE LA CONSTRUIREA COMUNISMULUI.

ACEST PROGRAM VA TREBUI SĂ ASIGURE DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A TUTUROR RAMURILOR ECONOMIEI NAȚIONALE, ACORDINDU-SE ÎN CONTINUARE PRIORITATE INDUSTRIEI GRELE, PRECUM ȘI REALIZAREA UNUI ASEMENEA BELȘUG DE PRODUSE CARE SĂ PERMITĂ RIDICAREA BUNĂSTĂRII POPORULUI MUNCITOR LA NIVELUL CELOR MAI AVANSATE ȚĂRI DIN LUME.

Din studiile efectuate, care stau la baza schiței-program, rezultă posibilitatea creșterii **PRODUCȚIEI INDUSTRIALE** în următorii 15 ani de peste 6 ori față de anul 1959. **ÎN 1975 PRODUCȚIA VA PUTEA SĂ AJUNGĂ LA UN NIVEL DE PESTE 26 ORI MAI MARE DECÎT ÎN 1938.**

Dezvoltarea economiei naționale corespunzător acestui ritm impune, în primul rînd, lărgirea bazei energetice și electrificarea întregii țări.

Se va da prioritate extracției și consumului celor mai economice surse de energie primară, urmărindu-se totodată creșterea rezervelor și judicioasa lor gospodărire, precum și reducerea consumurilor specifice de energie.

Un rol determinant în introducerea progresului tehnic în toate ramurile economiei, în mecanizarea și automatizarea producției, în realizarea unui înalt nivel de productivitate a muncii sociale, îl are electrificarea țării.

Se prevede creșterea pînă în 1975 a producției de energie electrică de circa 10 ori — de la 6,8 miliarde kWh în 1959 la 65—70 miliarde kWh. Această importantă creștere va asigura industriei mai multă energie electrică și va permite introducerea pe scară largă a proceselor tehnologice moderne, electrificarea agriculturii, a căilor ferate, precum și a orașelor și satelor noastre.

Un factor deosebit de important în ridicarea economiei țării noastre la nivelul țărilor mai avansate din punct de vedere economic îl constituie dezvoltarea în ritm susținut a industriei siderurgice, creșterea continuă a producției de oțel, de care depinde în cea mai mare măsură înzestrarea tehnică a tuturor ramurilor economiei și sporirea volumului construcțiilor.

Prin punerea în funcțiune a noului combinat siderurgic cu întreaga sa capacitate de 4 milioane tone oțel anual, ca și prin dezvoltarea uzinelor existente, producția de oțel va ajunge în 1970 la circa 7,5 milioane tone și va continua să crească în anii următori.

Se va depune un efort deosebit pentru creșterea rezervelor de minereu de fier și de cărbuni cocsificabili, pentru perfecționarea procedurilor de preparare și îmbogățire a minereurilor de fier și de cocsificare a cărbunilor, în vederea lărgirii continue a bazei interne de materii prime necesare siderurgiei.

Creșterea rezervelor de minereuri neferoase și perfecționarea procedeelor metalurgice fac posibilă dezvoltarea producției în industria metalelor neferoase de aproximativ 5 ori față de nivelul anului 1959.

În industria construcțiilor de mașini — ramură hotărâtoare pentru creșterea în ritm rapid a întregii economii naționale și a productivității muncii — producția va trebui să sporească pînă în 1975 de aproximativ 7 ori. Construcția de mașini trebuie să țină pasul cu nivelul tehnicii mondiale, în vederea mecanizării și automatizării proceselor de producție. Se va extinde producția de serie pentru dotarea cu mașini și utilaje a agriculturii, transporturilor, industriei extractive, industriei construcțiilor, producția de instalații complexe pentru dotarea industriei cu linii tehnologice moderne.

Producția industriei chimice urmează să crească de 13—14 ori. Acest nivel înalt de dezvoltare va asigura un rol crescînd al industriei chimice în aprovizionarea tuturor ramurilor economiei naționale cu materii prime și materiale importante pentru îmbunătățirea calității producției și lărgirea sortimentelor.

Patrimoniul forestier constituie una din marile bogății ale țării noastre. Gospodărit cu grijă, el poate asigura, printr-o înaltă valorificare, acoperirea nevoilor crescînde de cherestea, placaj, mobilă, plăci fibro-lemnoase și aglomerate. Concentrarea producției industriei lemnului în combinate cu profil complex va face să sporească în mod continuu gradul de folosire și de industrializare a masei lemnoase, reducîndu-se la minimum pierderile în exploatare și prelucrare. Pe această bază se prevede o creștere a producției în industria de prelucrare a lemnului de aproximativ 2,5—3 ori față de anul 1959.

Creșterea continuă a nivelului de trai al populației cere sporirea în măsură însemnată a producției bunurilor de larg consum, astfel încît să se asigure apropierea consumului principalelor produse pe locuitor de nivelul pe care îl vor atinge în perspectiva țării astăzi mai dezvoltate din punct de vedere economic.

În perioada 1960—1975 producția industriei alimentare urmează să crească de 4,5—5 ori. Industria alimentară va fi complet reutilată ; se vor construi un număr important de unități noi (fabrici de zahăr, ulei, lactate, conserve de legume și fructe, abatoare și secții de preparate de carne), înzestrate cu cele mai moderne linii tehnologice. Nivelul producției în 1975 va fi aproximativ de 1,2—1,4 milioane tone carne, 13—15 milioane hl lapte, 350—400 mii tone ulei, 1,1—1,3 milioane tone zahăr. **În industria ușoară se estimează ca posibilă creșterea producției de 6—7 ori,** prin reutilarea suprafețelor existente cu utilaje moderne de mare productivitate și prin construirea de noi întreprinderi. Industria textilă și de încălțăminte va fi asigurată în cea mai mare măsură cu materii prime din țară (materii prime agricole, fire și fibre chimice, mase plastice). Se prevede la sfârșitul perioadei o producție de 1.200—1.300 milioane mp țesături și 80—85 milioane perechi încălțăminte.

Vor fi create condițiile unei creșteri masive a producției și productivității muncii în agricultură.

Marea gospodărie agricolă socialistă, multilateral dezvoltată în funcție de condițiile climatice și pedologice ale fiecărei zone, va da posibilitatea obținerii unor randamente superioare pe unitate de suprafață, la un preț de cost în continuă scădere.

Producția de cereale va constitui și pe viitor baza dezvoltării întregii producții agricole.

Producția cerealieră și furajeră, în special porumbul siloz, precum și ridicarea productivității pășunilor și fînețelor naturale, vor asigura condiții pentru **un puternic avînt al zootehniei** ; se va pune un accent deosebit pe mărirea numărului de animale în gospodăriile agricole de stat și a turmei obștești din gospodăriile agricole colective.

O atenție specială se va da plantelor tehnice (sfecla de zahăr, floarea-soarelui, plante textile), precum și dezvoltării legumiculturii, pomiculturii și viticulturii.

Pentru a asigura recolte care să acopere nevoile de consum și în anii cu condiții nefavorabile de climă, în următorii 10—15 ani se vor termina pe întreg teritoriul țării principalele lucrări de îmbunătățiri funciare (îndiguiri, desecări și combaterea eroziunii) ; se va da o atenție deosebită folosirii raționale și complexe a resurselor de apă și se va mări suprafața irigată pînă la circa 2 milioane hectare.

Pînă în anii 1968—1970, agricultura va fi dotată cu numărul necesar de tractoare și mașini agricole, care să asigure mecanizarea completă a lucrărilor, executarea lor la timp și în bune condiții. Agricultura va dispune de cel puțin 150.000 tractoare (revenind un tractor la circa 70 ha teren arabil), 73.000 semănători, peste 45.000 combine de păioase, 18.000 combine de recoltat porumb, precum și un număr mare de alte mașini agricole.

Se vor folosi pentru toate culturile semințe de soi, selecționate, de mare productivitate.

În jurul anului 1975 agricultura va primi anual 5—6 milioane tone îngrășăminte chimice (echivalent cu 1,5—2 milioane tone în substanță

activă, revenind peste 150 kg la hectar teren arabil) și vor fi satisfăcute necesitățile de insecto-fungicide și ierbicide ale agriculturii.

Ca urmare a mecanizării și chimizării agriculturii, folosirii pe scară largă a semințelor de soi și a îmbunătățirii raselor de animale, precum și a creșterii importante a numărului de specialiști din agricultură, **SE CONSIDERĂ POSIBIL CA ÎN ACEASTĂ PERIOADĂ PRODUCȚIA AGRICOLĂ SĂ CREASCĂ DE APROXIMATIV 3 ORI**, din care producția vegetală de peste 2,5 ori, iar producția animală de peste 4 ori. Spre sfârșitul perioadei 1960—1975 urmează să se realizeze 20—22 milioane tone cereale și leguminoase boabe, din care 5—6 milioane tone grâu—secară și 10—12 milioane tone porumb; 8—9 milioane tone sfeclă de zahăr; circa 1 milion tone floarea-soarelui; peste 6 milioane tone cartofi.

Pe baza creșterii producției cerealiere și furajere se prevede sporirea însemnată a șeptelului și a producției animale, astfel ca spre sfârșitul perioadei efectivul de bovine să ajungă la 8—9 milioane capete, din care 4—4,5 milioane vaci, iar numărul porcilor la circa 10 milioane capete. Din numărul total de 13—14 milioane ovine, se prevede ca circa 80 la sută să fie cu lână fină și semifină.

Suprafața viilor va ajunge în această perioadă la circa 450 mii ha și a livezilor la circa 550 mii ha, realizându-se o producție totală de 3—3,5 milioane tone struguri și 3,5—4 milioane tone fructe.

Ca urmare a dezvoltării economiei naționale, volumul total al traficului de mărfuri în **REȚEAUA TRANSPORTURILOR** va crește de peste 4 ori. Se are în vedere modernizarea tracțiunii trenurilor, cât și mecanizarea și automatizarea proceselor de exploatare. Până în anul 1970, parcul actual de locomotive cu abur va fi practic înlocuit cu locomotive Diesel și locomotive electrice.

Până în 1970 se vor electrifica principalele trasee de cale ferată cu profil greu, urmînd ca pînă în 1975 tracțiunea electrică să fie extinsă și pe alte linii de mare trafic.

Pentru a asigura legătura între Dobrogea și restul țării, în condițiile corespunzătoare viitorului trafic sporit, se va construi un pod în zona Brăila—Măcin, creîndu-se o nouă linie de cale ferată magistrală.

În vederea ridicării eficacității economice a transporturilor, se va spori parcul de autocamioane și remorci pentru satisfacerea necesităților de transport pe distanțe scurte.

Se va continua și termina modernizarea rețelei de drumuri naționale și regionale, îmbunătățindu-se totodată drumurile raionale și de interes local.

Amplasarea în apropierea Dunării a unor mari întreprinderi industriale va permite o mai bună valorificare a avantajelor economice ale fluviului. Flota fluvială va fi dotată cu nave, șleपुरi și remorhere realizate în șantierelor din țara noastră.

Se prevede creșterea considerabilă a capacității de transport a flotei noastre maritime prin dotarea ei cu nave de diferite capacități. Totodată se prevede dezvoltarea porturilor maritime și înzestrarea lor cu utilaje pentru mecanizarea completă a operațiunilor de încărcare-descărcare a mărfurilor.

Ca urmare a creșterii venitului național și în raport cu necesitățile de dezvoltare a economiei naționale, volumul de **INVESTIȚII** va urma o linie ascendentă, ajungând pînă în 1975 la un nivel de circa 5 ori mai mare decît în 1959.

La proiectarea noilor lucrări capitale se vor adopta cele mai avansate procese tehnologice și soluții constructive, care să asigure o reducere continuă a costului investițiilor pe unitate de capacitate, o înaltă productivitate a muncii și o calitate superioară a producției, cu un preț de cost în continuă scădere.

Producția materialelor de construcții va trebui să crească astfel încît să satisfacă deplin necesitățile industriei construcțiilor.

Producția de ciment va ajunge la 14—15 milioane tone în 1975. Se vor fabrica numeroase tipuri de materiale de instalații sanitare, electrice ș.a. din mase plastice și produse sintetice, a căror producție, calitate și sortimente vor trebui să țină pasul cu creșterea volumului de construcții.

Pentru asigurarea dezvoltării economiei, se va acorda o atenție deosebită **introducerii pe scară tot mai largă a progresului tehnic**, mecanizării și automatizării producției, utilizării ramurilor economiei naționale cu mașini și utilaje moderne, principala cale de creștere a productivității-muncii și de reducere a prețului de cost.

Se va termina mecanizarea principalelor lucrări grele și cu volum mare de muncă în industria carboniferă, exploatare forestiere, construcții, transporturi, agricultură. Se va înfăptui mecanizarea complexă la o serie de operațiuni din siderurgie, construcții de mașini și alte ramuri, precum și automatizarea completă la unele procese tehnologice continue din industria siderurgică, chimică, ușoară, alimentară și altele.

Ritmul înalt de industrializare socialistă a țării va aduce schimbări importante și în structura populației ocupate, sporind ponderea celor care lucrează în industrie.

Numărul total de salariați va ajunge pînă în 1975 la peste 5,7 milioane, cu peste 2,7 milioane mai mult decît în 1959.

Dezvoltarea industriei, agriculturii, construcțiilor, transporturilor și a celorlalte ramuri ale producției materiale, concomitent cu reducerea cheltuielilor materiale de producție, va determina creșterea însemnată a **venitului național**, condiție a reproducției socialiste lărgite și a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Creșterea însemnată a productivității muncii, ca urmare a progresului tehnic, creează posibilitatea reducerii treptate a duratei zilei de muncă încă în decursul planului de șase ani, începînd cu ramurile industriale cu muncă grea și extinzîndu-se la toate sectoarele de activitate economică și social-culturală.

Vor crește veniturile reale ale oamenilor muncii pe calea măririi salariilor și pensiilor, a reducerii treptate a prețurilor, tarifelor și impozitelor; veniturile țărănimii vor spori mai ales ca urmare a creșterii producției agricole și, în principal, a producției-marfă.

Se prevede posibilitatea ca în următorii 10—15 ani consumul anual la principalele produse alimentare, calculat pe locuitor, să atingă un nivel de 60—70 kg la carne, 350—380 litri lapte și produse lactate, 35—40 kg zahăr și produse zaharoase. Consumul de textile, calculat pe locuitor, va crește spre sfârșitul perioadei de 15 ani de 3—3,5 ori, iar cel de încălțăminte va ajunge la aproximativ 3,5—4 perechi pe locuitor. Volumul sporit de mobilă, aparate de radio, televizoare, frigidere, mașini de spălat rufe și altele va asigura un nivel ridicat de înzestrare și confort al gospodăriilor. Se va extinde alimentația publică, producția semifabricatelor culinare și a utilajelor pentru uzul gospodăresc în scopul ușurării muncii casnice.

Se vor aloca fonduri materiale și bănești din ce în ce mai însemnate pentru dezvoltarea învățământului, ocrotirii sănătății, extinderii instituțiilor de educație și recreație a copiilor (grădinițe și creșe), serviciilor culturale (cinematograf, radio, televiziune, teatru), serviciilor pentru odihnă, sport, turism și recreație; serviciilor de gospodărie comună, transport și locuințe.

Se prevede ca în această perioadă problema locuințelor să fie practic rezolvată în toate orașele și centrele industriale ale țării, asigurându-se condițiile necesare de confort. În același timp va crește și volumul construcțiilor de locuințe la sate.

În domeniul gospodăriei comunale se va realiza, în linii generale, în toate orașele țării și în centrele muncitorești, înzestrarea cu instalații tehnico-edilitare principale, necesare unei deserviri corespunzătoare (alimentări cu apă, canalizări, transport în comun, iluminat public, salubritate etc.). Se creează condițiile ca, spre sfârșitul perioadei, să se realizeze electrificarea tuturor localităților rurale din țara noastră.

Pentru creșterea nivelului cultural al oamenilor muncii se prevede dezvoltarea învățământului de toate gradele; se va generaliza învățământul de 8 ani și se va extinde în continuare învățământul mediu și superior. Va fi dezvoltată în continuare baza materială a învățământului și cercetărilor științifice. Se va acorda atenție deosebită cercetărilor științifice legate de folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, de mecanizarea și automatizarea producției, de folosirea pe o scară largă a realizărilor din fizică, chimie și biologie cu aplicații practice în economie, precum și utilizării mașinilor electronice.

În domeniul ocrotirii sănătății se va pune accentul pe largă dezvoltare a medicinei preventive, pe lărgirea rețelei sanitare, dezvoltarea măsurilor de protecția muncii și prevenirea bolilor profesionale, pe lărgirea rețelei de case de odihnă pentru oamenii muncii.

Pe baza studiilor efectuate pînă acum, a schiței-program întocmite și a indicațiilor cuprinse în Directive, se va trece la elaborarea programului de dezvoltare în perspectivă a economiei pînă în 1975. Totodată se va examina oportunitatea extinderii programului de perspectivă pînă în 1980.

Prevederile acestui program, ritmul și termenele de realizare a unora din obiective se vor preciza și îmbunătăți continuu, pe calea elaborării planurilor economice, corespunzător condițiilor concrete și schimbărilor ce vor avea loc în procesul desăvârșirii construcției socialiste.

Înfăptuirea obiectivelor planului economic va însemna o nouă și strălucită afirmare a nesecatelor resurse de energie creatoare ale poporului muncitor puse în slujba înfloririi patriei socialiste, a făuririi propriei sale bunăstări, o nouă și puternică demonstrare a superiorității economiei socialiste.

Un factor de mare însemnătate în realizarea cu succes a planurilor noastre economice îl reprezintă colaborarea frățească cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale sistemului mondial socialist.

Dezvoltarea multilaterală a economiei țării noastre va constitui o contribuție de seamă la creșterea puterii economice a sistemului socialist mondial, la obținerea victoriei istorice a socialismului în întrecerea pașnică cu capitalismul în producția materială — sfera hotăritoare a activității omenești, la întărirea forțelor păcii în întreaga lume.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român își exprimă convingerea că eroica noastră clasă muncitoare, harnica țărănime muncitoare, intelectualitatea, toți oamenii muncii vor întâmpina cu entuziasm mărețele obiective stabilite în Directive și vor munci cu abnegație, sub conducerea partidului, pentru înfăptuirea cu succes a prevederilor planului de dezvoltare economică pe șase ani, etapă hotăritoare în opera de desăvârșire a construcției socialiste în Republica Populară Română.

